

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΤΥΧΙΚΟΣ"
Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

"TYCHICUS" MAGAZINE
P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004

№ 179

; ; ; ; ΕΣΕΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΑΣ ; ; ; ;

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ
ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
“ΠΟΥ ΘΑ ΦΕΡΕΙ -μας λένε- ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ”

T Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται. Απευθύνεται μόνο σ' αυτούς που εκτιμούν την προσφορά του.

- ☐ **Α ν α ν ε ώ σ τ ε** την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).
☐ **Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε** τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

- ☐ **Γ ρ ά ψ τ ε** στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

- ☐ **Θέλω τα Παραρτήματα**
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

.....

☐
ΝΑΙ

☐
ΟΧΙ

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

.....

☐
ΝΑΙ

☐
ΟΧΙ

ΓΝΩΡΙΖΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ, ΟΜΩΣ ΕΠΙΘΥΜΩ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____ ΣΤΕΛΝΩ ΕΠΙΤΑΓΗ _____ ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ (*) _____
(*) ALPHA BANK (Λογαριασμός 137-00-2310000636)

⚡ Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον το ζητήσετε εδώ:
ΝΑΙ! ☐ **Θέλω να μου στείλετε την απόδειξη ταχυδρομικά.**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η

(Είναι απαραίτητη)

<input type="text"/>

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΩΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

• Ζωή χωρίς τέλος!	Σελ. 4
• Η Ολυμπιακή φλόγα	Σελ. 10
• Η απατηλή εικόνα του χιονιού	Σελ. 13
• Η κυρία του κυρίου... [ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ]	Σελ. 17
• «Βοηθόν όμοιον με αυτόν...»	Σελ. 19
• ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ	Σελ. 22
📖 ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΝΙΓΗΡΙΑΣ	
• Ο ΦΑΚΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ	Σελ. 24
📖 ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΜΑΥΛΙΣΤΗΣ 📖 ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ...	
• «Η κάλη»...	Σελ. 25
• «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ<;>»	Σελ. 27
📖 ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ 📖 ΤΑ ΛΕΝΕ ΚΙ ΑΛΛΟΙ...	
• ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ ».	Σελ. 31
📖 ΕΚΔΟΤΙΚΑ 📖 «ΑΠΑΡΝΗΣΑΣΘΩ», «ΑΡΑΤΩ», «ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΩ»	
• Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ	Σελ. 32

ἐν ῥιπῇ ὁ θαλαμῶς...

• **«ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός/ιστός διάκονος εν Κυρία»** (Εφ. 6/ς/21. Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα **«πο βοήθ! στη Βίβλ! / πο κοντά στη ζωή!**» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικό ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν απαιτεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιτασσεται κανένα πρόσωπο • Αναδησιεύονται κείμενα που περιοδικό είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικοντούν ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • **Η αναδησίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση** • Σε εκτέλεση της εντολής «**Δωρεάν δότε**» (Ματθ. 10/18) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί τη ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**, Λογαριασμός: **137-00-2310000636** • **Διοκητική:** «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Ημερ. κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΔΔ. Αρ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • **Εκδότος:** Β. Βασιλειδής, Αργυρούπολης 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • **Υπεύθ. Τυπογράφος:** Β. Χατζηγιάννης, Σόλωνος 48, Ν. Ιωνία, Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210-277.3785, FAX 210-279.8487 • **«TYCHICUS»** Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • **Not to be sold - Printed in Greece**

www.tyxikos.gr

Ζωή χωρίς τέλος!

«Συγκακοπάθησον μετά του ευαγγελίου με την δύναμιν του Θεού, όστις έσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, έφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου» (Β΄ Τιμ. 1/α/10)

Θα θέλατε να γίνετε 150 ετών; Ή μήπως να ζήσετε 1.200 ή ακόμα και 2.000 χρόνια; Μερικοί επιστήμονες θεωρούν ότι στο μέλλον, η διάρκεια της ανθρώπινης ζωής θα γίνεται όλο και περισσότερη, και άλλοι φαντάζονται στο μέλλον η ζωή να μπορεί να συνεχιστεί για αιώνες ή ακόμη και χιλιετίες.

Ζούμε τώρα περισσότερο από άλλες εποχές. Στα προηγούμενα χίλια χρόνια, η μέση διάρκεια ζωής αυξήθηκε ως και 50 χρόνια. Στον προηγούμενο αιώνα μόνο, αυξήθηκε περίπου 30 χρόνια και οι εμπειρογνώμονες προβλέπουν ότι στα επόμενα πενήντα χρόνια θα είναι κοντά στα 100.

Ακούγεται μη ρεαλιστικό, όμως αν το 1900 (τότε που η μέση υπολογιζόμενη διάρκεια ζωής ήταν 47 χρόνια) λέγατε ότι ύστερα από ένα αιώνα, οι άνθρωποι θα ζούσαν κατά μέσο όρο 30 χρόνια περισσότερο, λίγοι θα σας πίστευαν, όμως σήμερα είναι πάνω από 75 χρόνια.

Μεγάλο μέρος οφείλεται στη δραμα-

τική μείωση της παιδικής θνησιμότητας (καλύτερη υγιεινή και διατροφή, εμβόλια, αντιβιοτικά και άλλες ιατρικές πρόοδοι, έχουν φέρει τη διαφορά) ενώ οι ηλικιωμένοι έχουν καλύτερη φροντίδα και ζουν περισσότερο. Η διάρκεια ζωής θα συνεχίσει πιθανώς να αυξάνεται καθώς ανακαλύπτουμε θεραπείες για περισσότερες ασθένειες και μαθαίνουμε καλύτερα τους υγιεινούς τρόπους ζωής.

Αλλά, οποιοδήποτε άλμα στην διάρκεια της ζωής θα εξαρτιόταν κυρίως από την ανακάλυψη της ίδιας της διαδικασίας της γήρανσης. Ο στόχος πια δεν είναι να βοηθηθούν οι ηλικιωμένοι άνθρωποι να ζήσουν μερικά χρόνια περισσότερο, αλλά να συντηρηθεί η νεανικότητα όσο είναι δυνατό. Ένας ειδικός λέει, "Δεν θέλουμε να γίνουμε γεροντότεροι, θέλουμε να μείνουμε νέοι περισσότερο καιρό".

Πόσο περισσότερο; Ο Gregory Stock της Ιατρικής Σχολής UCLA λέει, "Θα δι-

πλασιάσουμε τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής". Μερικοί σκέπτονται ότι στο μέλλον θα είναι δυνατό να μη πεθαίνουμε ποτέ—τουλάχιστον όχι από γηραιά. Ο γενετιστής Thomas Johnson, από το πανεπιστήμιο του Κολοράντο, λέει ότι δεν υπάρχει "κανένα σταθερό ανώτερο όριο στην ανθρώπινη μακροζωία".

Ο βιολόγος Michael Rose από την Καλιφόρνια υποστηρίζει ότι "η γήρανση δεν είναι βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα της βιοχημείας των κυττάρων. Είναι κάτι που μπορείτε να αλλάξετε και να ελέγξετε. Όριο διάρκειας της ανθρώπινης ζωής είναι το όριο της τεχνολογίας".

Οι παλαιότεροι άνθρωποι

Η αθανασία[*] δεν είναι ακόμα στον έλεγχο των επιστημόνων, αλλά πριν εγκαταλείψουμε εντελώς τη δυνατότητα των ανθρώπων να ζουν 150 ή ακόμα και κοντά στα 1.000 χρόνια, πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό ήδη έχει συμβεί στο παρελθόν.

Το άτομο που στην εποχή μας έζησε τα περισσότερα χρόνια, ήταν η Γαλλίδα Jeanne Calment, που πέθανε το 1997 σε ηλικία 122 ετών. Οδηγούσε ποδήλατο ως την ηλικία των 100 ετών, αλλά πέρα-

Ο όρος «**αθανασία**» χρησιμοποιείτε εδώ συμβατικά, αφού ο άνθρωπος δεν είναι ακόμη αθάνατος. Η Βίβλος λέει ότι ο Θεός είναι «**Ο μόνος έχων αθανασίαν**» (Α΄ Τιμ. 6/ς/16) κι αυτό το προνόμιο θα χαριστεί στα μέλη της Εκκλησίας μόνο μετά την Ανάσταση των σωμάτων, «**Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο [σώμα] να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν**» και «**τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη**» (Α΄ Κορ. 15/ε/53-54).

σε τα τελευταία χρόνια της σε οίκο ευγηρίας, ουσιαστικά τυφλή και κουφή.

Στην ιστορία, ωστόσο, βρίσκουμε μερικούς ανθρώπους που έζησαν πράγματι πάρα πολύ. Ο Μωυσής έζησε 120 χρόνια—δύο χρόνια λιγότερο από την Jeanne Calment—αλλά το σώμα του έμεινε ισχυρό και η όρασή του οξεία ως τη μέρα που πέθανε. Δεν γέρασε πολύ· απλά πέθανε όταν ήρθε ο καιρός του.

Πιο παλιά, ο Αβραάμ έζησε 175 χρόνια, ο Ισαάκ 180 και ο Ιακώβ 147. Αλλά ακόμη και αυτοί είχαν σύντομες ζωές σε σύγκριση με άλλους πριν από αυτούς. Σύμφωνα με τη Βίβλο, ο Αδάμ, έζησε 930 χρόνια, και ήταν κοινό εκείνη την πρώιμη περίοδο της ανθρωπότητας, να ζουν πάνω από 900 χρόνια. Ο μεγαλύτερος από όλους που ξέρουμε, ο Μαθουσάλα, πέθανε στην ηλικία των 969 ετών.

Σας φαίνεται αυτό αδύνατο; Όταν η Βίβλος μιλάει για ανθρώπους που έζησαν τόσο πολλά χρόνια, μερικοί λένε ότι είναι μύθος. Όταν όμως κάποιος επιστήμονας λέει ότι στο μέλλον οι άνθρωποι μπορεί να φτάνουν τα 1.000 χρόνια, αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι πιστεύουν ξαφνικά ότι θα μπορούσε να συμβεί. Δεν πιστεύουν στη Βίβλο, αν όμως το γράψει ένας επιστήμονας σε κάποιο περιοδικό, αυτό γίνεται αμέσως αποδεκτό...

Δεν ξέρουμε πόσο υγιείς ήταν εκείνοι οι πρώτοι άνθρωποι, ούτε πόσο διαφορετικά ήταν τα σώματά τους από τα δικά μας. Ο Θεός σχεδίασε τα ανθρώπινα σώματα να ζουν για πάντα. Όταν όμως ο Αδάμ και η Εύα παράκουσαν τη θεία εντολή, υποτάχθηκαν στη γήρανση, την ασθένεια και το θάνατο. Αλλά τα σώματά τους ήταν ακόμα υγιέστερα και ανθεκτικότερα από σήμερα, επειδή οι άνθρωποι αυτοί έζησαν πριν από τον Κα-

τακλυσμό που τα άλλαξε όλα. Δεν ξέρουμε πώς ήταν ο κόσμος πριν από τον Κατακλυσμό, αλλά ξέρουμε εκείνο που λέει η Βίβλος: ότι οι περισσότεροι πατριάρχες έζησαν πάνω από 900 χρόνια, ενώ μετά τον Κατακλυσμό η διάρκεια της ζωής άρχισε να γίνεται όλο και πιο σύντομη.

Νέοι για πάντα;

Αν οι επιστήμονες βρουν τον τρόπο, η διάρκεια της ανθρώπινης ζωής δεν θα παραμείνει τόσο σύντομη. Εντούτοις η προσπάθεια να ζήσει κανείς περισσότερο ξεπερνά τα χάπια με πρόσθετες βιταμίνες, τον περιορισμό των θερμίδων ή τη γυμναστική. Μερικοί χρησιμοποιούν θεραπείες με ορμόνες για να διατηρήσουν τη μυϊκή και οστική μάζα, όμως μερικές τέτοιες θεραπείες φαίνεται πως αυξάνουν τον κίνδυνο σοβαρών ασθενειών και τελικά περιορίζουν τη ζωή.

Άλλοι ερευνητές αποβλέπουν στη χρήση κλωνοποίησης και εμβρυονικών κυττάρων. "Αν χρειάζεστε νέα καρδιά ή συκώτι, μπορεί να παραχθεί ένα τέλειο μόσχευμα χρησιμοποιώντας δικά σας κύτταρα. Επειδή ο ιστός προήλθε από δικό σας κλώνο, το σώμα σας δεν θα απέρριπτε το μόσχευμα. Έτσι η ζωή στο τέλος θα μακρύνει με εισαγωγή νέων οργάνων στη θέση των παλαιών", προβλέπει κάποιος δημοσιογράφος. Αλλά η αναβάθμιση των οργάνων δεν θα είναι αρκετό καλό, όσο εξακολουθεί να φθείρεται ο εγκέφαλος· άρα θα πρέπει να εγχυθούν και νέοι νευρώνες.

Οι ερευνητές ελπίζουν επίσης να προσδιορίσουν και κάποια γονίδια μακροζωίας. Υποστηρίζουν ότι τα διαφορετικά είδη έχουν ένα γονίδιο που λειτουργεί ως βιολογικό ρολόι και περιορί-

ζει το μήκος της ζωής. Η έρευνα πιστεύει ότι ανακάλυψε τέτοια γονίδια σε μερικά είδη. Εάν προσδιοριστούν και στο ανθρώπινο γονιδίωμα, μπορεί να υπάρξουν τρόποι να επαναρυθμιστεί το βιολογικό ρολόι, λένε.

Άλλος τομέας της έρευνας είναι η νανοτεχνολογία. Ένας ερευνητής λέει, "Η νανοτεχνολογία θα μας επιτρέψει να χτίσουμε στόλους από μοριακά εργαλεία πολύ μικρότερα από ένα ανθρώπινο κύτταρο, που θα ελέγχονται από ηλεκτρονικούς υπολογιστές". Αυτές οι μικρο-μηχανές θα μπορούσαν να κρατήσουν τα αγγεία του αίματος καθαρά, να σκοτώνουν τα καρκινικά κύτταρα και, ίσως, να εξαλείψουν τα αποτελέσματα της γήρανσης. Ο Robert Freitas, συγγραφέας ενός βιβλίου με τίτλο "Nanomedicine", πιστεύει ότι στο μέλλον, τα ερυθρά αιμοσφαίρια θα μπορούσαν να συμπληρωθούν με αποδοτικότερες μικρο-μηχανές. Υποστηρίζει ότι σε 40 χρόνια, μπορεί να αντικατασταθεί ολόκληρο το κυκλοφορικό σύστημα. Αφού το 80% των αιτιών θανάτου βρίσκεται στο κυκλοφορικό σύστημα-καρδιακές προσβολές, εμφράγματα, τραυματισμοί κ.λ.π.—ένα τεχνητό αγγειακό σύστημα θα αύξανε εντυπωσιακά τη διάρκεια της ζωής".

Επιθυμούμε περισσότερα

Προσπερνώντας, για χάρη της συζήτησης, το γεγονός ότι μερικές από αυτές τις προσπάθειες γεννούν ηθικά ζητήματα, ας εστιάσουμε την προσοχή στο γεγονός ότι οι άνθρωποι θέλουμε τη ζωή μας να είναι μακρύτερη και καλύτερη. Δεν είμαστε ικανοποιημένοι ούτε με την ποιότητα ούτε με την ποσότητά της. Δεν θέλουμε να πεθάνουμε και θα ήμα-

σταν ευχαριστημένοι αν οι επιστήμονες μπορούσαν να βρουν έναν τρόπο να μας κάνουν να ζούμε περισσότερο. Κατά βάθος θέλουμε να ζήσουμε για πάντα.

Ο Ιησούς απευθύνεται σ' αυτόν τον πόθο μας όταν λέει, **«Εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία»** (Ιωάν. 10/10). Σε ποιότητα ο Ιησούς δίνει ζωή που αξίζει πραγματικά. Σε ποσότητα δίνει ζωή που δεν τελειώνει ποτέ. Εάν ψάχνετε περισσότερη ζωή, ο Χριστός σας προσφέρει ζωή απεριόριστη.

Ο Ιησούς ονομάζει την απεριόριστη ζωή ως **«αιώνια ζωή»**. Είναι αιώνια επειδή προέρχεται από την αιώνια ύπαρξη του Θεού και είναι αιώνια επειδή δεν τελειώνει ποτέ. Ξεπερνά τα 969 χρόνια του Μαθουσάλα, πολύ πέρα από οτιδήποτε θα μπορούσαν ποτέ να ελπίσουν να βρουν οι επιστήμονες.

Ένα πολύτιμο χωρίο της Βίβλου είναι το Β' Τιμ. 1/α/10, που λέει ότι ο Θεός **«έσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων, φανερωθείσαν δε τώρα διά της επιφανείας του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις κατήργησε μεν τον θάνατον, έφερε δε εις φως την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου»** (Β' Τιμ. 1/α/10). Ζωή και αφθαρσία! Ζωή συνδεμένη από τώρα με τον Θεό και τη χαρά Του, και αφθαρσία που νικά την ασθένεια, τη φθορά και το θάνατο.

Ζωή που αξίζει να τη ζεις

Ο Ιησούς είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει τη ζωή μας άξια να τη ζεις. Η Βίβλος λέει, **«Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων»** (Ιωάν. 1/α/4). Είσαι πραγματικά ζωντανός ή απλά αναπνέεις και κινείσαι; Εάν δεν είσαι συνδεμένος με τον Θεό,

μπορεί να έχεις σφυγμό αλλά δεν είσαι ζωντανός. Αναζητείς τη μια ευχαρίστηση μετά την άλλη, αλλά είσαι πραγματικά ευχαριστημένος; Η Βίβλος λέει ότι εκείνοι που ζουν μόνο για την ευχαρίστηση, είναι νεκροί παρ' όλο που ζουν (Α' Τιμ. 5/ε/6). Το κύριο σημείο τής ανθρωπίνης ύπαρξης, είναι να γνωρίζεις τον Θεό και να Τον απολαμβάνεις. **«Αύτη είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν»** (Ιωάν. 17/ιζ/3). Η ύπαρξη χωρίς τον Χριστό είναι άσκοπη και ανούσια.

Τι κι αν οι επιστήμονες μπορέσουν πραγματικά να βρουν τον τρόπο να σας βοηθήσουν να μείνετε περισσότερο νέος ή να συνεχίσετε να ζείτε για αιώνες; Κι εγώ θα ευχαριστιόμουν αν περισσότερες ασθένειες μπορούσαν να θεραπευτούν και περισσότερος πόνος μπορούσε να ανακουφιστεί, και θα χαιρέτιζα τις μεθόδους παράτασης της ζωής εφ' όσον αυτές ήταν ηθικές. Αλλά το να γίνει η ζωή μακρύτερη, δεν είναι αρκετά καλό· εκτός αν γίνει επίσης καλύτερη—όχι μόνο από την άποψη της νεανικότητας, αλλά καλύτερη από την άποψη της αγάπης, της α-

ξίας, της επικοινωνίας με τον Θεό.

Την εποχή που οι άνθρωποι ζούσαν πράγματι περισσότερο από 900 χρόνια, ήταν εξαιρετικά υγιείς και εξαιρετικά ισχυροί, γι' αυτό η Βίβλος τούς ονομάζει **«οι έκπαλοι άνδρες ονομαστοί»**. Αλλά σχεδόν όλοι αυτοί οι «ήρωες» ήταν φρικόι. Με την έξοχη δύναμή τους, έγιναν μεγάλοι αμαρτωλοί. Με την έξοχη υγεία και μακροζωία τους, μπήκαν στην αμαρτία βαθύτερα από όσο θα συνέβαινε σε μια σύντομη ζωή. Η Βίβλος λέει, **«Και είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία τού ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί τών διαλογισμών τής καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. Και μετεμελήθη ο Κύριος ότι εποίησε τον άνθρωπον επί της γης· και ελυπήθη εν τη καρδιά αυτού»** (Γεν. 6/ς/5-6). Έτσι ο Θεός έστειλε τον μεγάλο Κατακλυσμό, που εξάλειψε όλους εκτός από το Νώε και την οικογένειά του. Ύστερα από αυτό ο Θεός άρχισε να μικραίνει τη διάρκεια της ζωής των ανθρώπων, περιορίζοντας το κακό τους.

Δεν χρειαζόμαστε να προστεθούν χρόνια στη ζωή μας, όσο χρειαζόμαστε να προστεθεί ζωή στα χρόνια μας. Χωρίς τον Ιησού, είμαστε νεκροί ακόμη και ενώ ζούμε. Αλλά ο Ιησούς μπορεί να μας κάνει αληθινά ζωντανούς. Είπε, **«Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν»** (Ιωάν. 5/ε/24). Ο Ιησούς σε μεταφέρει από τη νεκρότητα της εγωκεντρικής ζωής σου, σε μια κοινωνία με τον Θεό. Η Γραφή λέει, **«Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα [ο Θεός] συνεζωοποίησε [μετά του Χριστού]»** (Κολ. 2/β/13).

Οι επιστήμονες μπορεί να μελετούν τα μέρη του σώματος, τα κύτταρα και το DNA, αλλά δεν θα βρουν ποτέ τη βαθύτερη αιτία της φθοράς και του θανάτου, ούτε θα βρουν ποτέ τη θεραπεία που δίνει αληθινά τη ζωή, επειδή η αιτία του θανάτου είναι η αμαρτία και η μόνη θεραπεία για το θάνατο είναι το αίμα του Χριστού και το Πνεύμα του Θεού. Ο Ιησούς λέει, **«Το Πνεύμα είναι εκείνο το οποίον ζωοποιεί, η σαρξ δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι»** (Ιωάν. 6/ς/63). Τη στιγμή που κάποιος πιστεύει στον Ιησού, εγκαταλείπει τη σφαίρα του θανάτου και το Άγιο Πνεύμα τού δίνει ζωή. Ζωή απεριόριστη σε ποιότητα και σε ποσότητα.

Αθανασία

Ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι ο Ιησούς έφερε στους ανθρώπους **«την ζωήν και την αφθαρσίαν διά του ευαγγελίου»**. Το ευαγγέλιο είναι οι καλές ειδήσεις ότι η ζωή μπορεί να γίνει διαφορετική όταν ζούμε στη Βασιλεία του Θεού, συγχωρημένοι από τις αμαρτίες μας και σε ζωντανή κοινωνία με τον Θεό. Το ευαγγέλιο είναι επίσης οι καλές ειδήσεις ότι ο Ιησούς νίκησε το θάνατο. Όχι μόνο κάνει τη ζωή μας παντοτινή, αλλά και άξια να τη ζεις. Όχι μόνο ζωοποιεί το πνεύμα μας, αλλά ανασταίνει και το σώμα μας. Το σώμα του Ιησού θριάμβευσε πάνω στο θάνατο. Ο Ιησούς πέθανε στον σταυρό, όμως αναστήθηκε από τους νεκρούς με αθάνατο και ένδοξο σώμα, κατέστρεψε το θάνατο και φανέρωσε την αθανασία. Κανένας επιστήμονας δεν θα είναι ποτέ σε θέση να κάνει κάτι παρόμοιο.

Κάποιοι άνθρωποι έχουν παγώσει το

σώμα τους σε υγρό άζωτο, για να μείνει άθικτο μέχρις ότου η επιστήμη ανακαλύψει έναν τρόπο για ν' αντιστρέψει τη γήρανση και τη φθορά, και τότε τα παγωμένα σώματά τους να λειτουργήσουν ξανά σε ζωή και υγεία. Αλλά δεν χρειάζεται να παγώσει κανείς το σώμα μου και δεν χρειάζομαι τα όνειρα της νανοτεχνολογίας, επειδή ξέρω ότι το σώμα μου κάποια μέρα θα ζήσει πάλι. Δεν εξαρτώμαι γι' αυτό από την επιστήμη. Βασίζομαι στον Κύριο. Η Βίβλος λέει ότι ο Ιησούς **«θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού»** (Φιλ. 3/γ/21).

Εκείνοι που απέκτησαν αιώνια ζωή δεν φοβούνται το θάνατο. Λέει ο Ιησούς: **«Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα»** (Ιωάν. 8/η/51). Όταν εμπιστευόμαστε το λόγο της υποσχέσης του Ιησού και ακολουθούμε το λόγο της καθοδήγησής Του, ζωοποιούμε με το Άγιο Πνεύμα και δε θα δούμε θάνατο. Όταν ο χρόνος της ζωής μας σ' αυτή τη γη τελειώσει, το πνεύμα μας θα παραδοθεί **«εις τον Θεόν, όστις έδωκεν αυτό»** (Εκκλ. 12/ιβ/7, Λουκ. 23/κγ/46). Λέει ο Ιησούς: **«Τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα»** (Ιωάν. 6/ς/40). Όταν έρθει πάλι ο Ιησούς, το σώμα μας θα αναστηθεί, θα μετασχηματιστεί και θα συνδεθεί ξανά με το πνεύμα μας. **«Επειδή αυτός ο Κύ-**

ριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον» (Α' Θεσ. 4/δ/16).

Η επιθυμία μας να ζήσουμε παντοτινά, είναι υγιής, αλλά υπάρχει κάτι άρρωστο στη σκέψη να θέλουμε να το κάνουμε με ανθρώπινες προσπάθειες. Είναι υγιές να θέλεις την αθανασία, επειδή ο ίδιος ο Θεός θέλει να έχουμε αθανασία· είναι όμως άρρωστο να σκεφτόμαστε ότι η αθανασία μπορεί να αποκτηθεί χωρίς τον Θεό. Η ανάσταση είναι δώρο του Θεού, δεν είναι δικό μας επίτευμα.

Ίσως πιστεύετε στην ανάσταση, αλλά πιστεύετε στον Σωτήρα που μπορεί να σας τη χαρίσει; Οι περισσότερες θρησκείες έχουν κάποιες αντιλήψεις περί αθανασίας, αλλά μόνο ο Ιησούς την έχει εξασφαλίσει. Ποιος άλλος θρησκευτικός ηγέτης επέστρεψε στη ζωή και παρουσιάστηκε σε περισσότερους από 500 ανθρώπους, όπως ο Ιησούς; Κανένας. Ο Ιησούς είναι αυτός που έφερε στο φως τη ζωή και την αθανασία.

Η ζωή και η αθανασία δεν είναι μυστικό. Δεν είναι απαραίτητο να περιμένουμε καμιά επιστημονική ανακάλυψη. Δεν χρειάζεται καμιά νέα θρησκευτική αποκάλυψη. Η ανάσταση έχει γίνει ήδη πραγματικότητα στο πρόσωπο του Ιησού, και Αυτός υποσχέθηκε να χαρίσει την αιώνια ζωή σε όλους όσους Τον εμπιστεύονται.

Από Συνεργάτη

«...διά πολλών μαρτύρων»

Η Ολυμπιακή φλόγα

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αρχίζουν ουσιαστικά με την αφή της Ολυμπιακής φλόγας που γίνεται στην αρχαία Ολυμπία. Αλλά τι είναι η Ολύμπιακή φλόγα; Το παρακάτω εκτενές απόσπασμα, από άρθρο του Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιεροθέου, αποκαλύπτει ιστορικές και άλλες πτυχές που καλό είναι να γνωρίζουν τα θύματα της παραπληροφόρησης περί Ολυμπιακών Αγώνων.

« (...) Η σύνδεση των Ολυμπιακών Αγώνων με την αφή της Ολυμπιακής φλόγας έγινε για πρώτη φορά το 1936, με την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων στο Βερολίνο και τέθηκε μέσα στους σκοπούς και τις επιδιώξεις του ναζισμού. Υπάρχουν πολλά στοιχεία για το θέμα αυτό.

Κατ' αρχάς πρέπει να αναφερθεί μια εισήγηση που έγινε κατά την 16η Σύνοδο στην αρχαία Ολυμπία από τον Καθηγητή Νικόλαο Νησιώτη, που ήταν Πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας και έγινε μέλος της ΔΟΕ, με τίτλο «Ολυμπισμός και Θρησκεία». Στην εισήγηση αυτή ο αείμνηστος Καθηγητής αφ' ενός μεν κατακρίνει ως υπερβολή την ταύτιση μεταξύ Ολυμπισμού και Θρησκείας και την παρουσίαση «του Ολυμπισμού σαν θρησκευτικής ιδεολογίας» που παρατηρήθηκε από την αρχή της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, σύμφωνα με την οποία «η ολυμπιακή ιδέα είναι Θρησκεία με Εκ-

κλησία, δόγμα, λατρεία... αλλά κυρίως με θρησκευτικό συναίσθημα», γι' αυτό και γινόταν λόγος για «religio athletae» (Κουμπερτέν), αφ' ετέρου δε διαχωρίζει τον ολυμπισμό από την θρησκεία και δέχεται την άποψη ότι ο ολυμπισμός πρέπει να παραμείνει ως μια ωραία ιδεολογία «που εμπνέει την αδελφосύνη μεταξύ των λαών», η δε θρησκεία «θα υπενθυμίζει στον Ολυμπισμό, ότι το θέμα της αδελφосύνης των λαών είναι ευρύτερο, βαθύτερο και δυσκολότερο από ό,τι φαίνεται».

Στην εισήγηση αυτή όμως, μεταξύ των άλλων, εκτίθεται και η άποψη μερικών που θεωρούν τον ολυμπισμό ως Θρησκεία και οι οποίοι «ορισμένες “τελετές” που γίνονται στην έναρξη των ολυμπιακών αγώνων, η χρησιμοποίηση της ολυμπιακής φλόγας μέσα σ' ένα περιβάλλον κάποιου μυστικισμού» εκλαμβάνουν ως μια «έντονη θρησκευτική εμπειρία».

Σύνδεση των Ολυμπιακών Αγώνων με την Ολυμπιακή φλόγα έγινε μέσα στους σκοπούς και τις επιδιώξεις του ναζισμού.

Ο Δρ. Henri Pouret, Μέλος της Ακαδημίας αθλητισμού της Γαλλίας κατά τις εργασίες της 15ης Συνόδου στην αρχαία Ολυμπία ανέπτυξε το θέμα «Η Ολυμπιακή Φλόξ» και εξέθεσε τις απόψεις του για τον μύθο, την ιστορία και τον συμβολισμό της Ολυμπιακής φλόγας. Ως προς τον **μύθο** αναφέρθηκε στον Προμηθέα που έκλεψε [από τους θεούς] το ιερόν πυρ και το μετέφερε στην γη. Ως προς την **ιστορία** σαφώς προσδιορίζει ότι η Ολυμπιακή φλόγα για πρώτη φορά συνδέθηκε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν επί Χίτλερ στο Βερολίνο το 1936 και ήταν δημιούργημα του Δρ. Karl Diem, Προέδρου και Γραμματέως των Ολυμπιακών Αγώνων του Βερολίνου, με την έγκριση του Ιωάννου Κετσέα, μέλους της Διεθνούς Επιτροπής για την Ελλάδα. Για πρώτη φορά πραγματοποιήθηκε η αφή της Ολυμπιακής φλόγας γι' αυτούς τους αγώνες. Ως προς τον **συμβολισμό** της Ολυμπιακής φλόγας κάνει λόγο για τον ενθουσιασμό του Πιέρ ντε Κουμπερντέν για την ιδέα αυτή, ο οποίος είχε μια αδυναμία στους συμβολισμούς, και υποστηρίζει ότι η Ολυμπιακή φλόγα είναι συνδυαστικό σημείο μεταξύ των παλαιών και συγχρόνων αγώνων και συνιστά την ανανέωση των Ολυμπιακών Αγώνων που αντλούν την δύναμη από τους αρχαίους. Η Ολυμπιακή φλόγα, λέγει, «είναι για όλους τους ανθρώπους που έχουν καλήν θέ-

λησιν, μία εικόνα ερηνοποιήσεως και ανυψώσεως».

Ο Γερμανός Δρ. Norbert Muller Καθηγητής Πανεπιστημίου στην 16η Σύνοδο στην Ολυμπία ανέπτυξε το θέμα της Ολυμπιακής ιδέας σύμφωνα με τον Coubertin και τον Karl Diem και υποστήριξε ότι για τον Κουμπερντέν «οι Ολυμπιακοί δεν ήταν παρά το θεσμικό πλαίσιο της πραγματοποιήσεως των ανθρωπομορφικών του αντιλήψεων, που ονόμαζε στην αρχή Ολυμπιακή Ιδέα, και μετά το 1912, Ολυμπισμός. Η ιδέα αυτή είχε σαν σκοπό να συγκεντρώσει όσον το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους μέσα σε μια Ολυμπιακή Κίνηση». Μάλιστα ο Diem διαμόρφωσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936, σύμφωνα με τις απόψεις του Κουμπερντέν «για να δείξει στο κοινό, πέρα του ανταγωνισμού, τον παιδαγωγικό ρόλο της Ολυμπιακής ιδέας. Το πιο εντυπωσιακό αποτέλεσμα υπήρξε η μεταφορά της Ολυμπιακής Φλόγας από την Ολυμπία στο Βερολίνο, που πραγματοποιήθηκε με τον συνάδελφο και αγαπητό του φίλο Ιωάννη Κετσέα, τότε γενικό γραμματέα της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων της Ελλάδος».

Επειδή η Ολυμπιακή φλόγα καθιερώθηκε για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου το 1936, μπορούμε να θυμηθούμε την ανάλυση που κάνει και αυτού του γεγονότος ο Κυριάκος Σιμόπουλος, αφού,

όπως είναι γνωστόν, ο Χίτλερ συνέδεσε την ολυμπιακή ιδέα με την ναζιστική ιδέα. Στο Βερολίνο η σημαία με τους ολυμπιακούς κύκλους συνδέθηκε με την «σβάστικα» του ναζισμού, μάλιστα δε η γαλλική εφημερίδα Paris Soir χαρακτήρισε την Ολυμπιάδα που διοργάνωσε ο Χίτλερ ως «θρησκευτική λειτουργία». Γράφει δε ο Σιμόπουλος: «Η Ολυμπιακή φλόγα ωραιοποιούσε το τυραννικό καθεστώς. Και παντού κυριαρχούσε το σύνθημα “η Γερμανία υπεράνω όλων στον κόσμο”».

Ο Καθηγητής π. Γεώργιος Μεταλληνός σε εισήγησή του που έκανε σε Συνέδριο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος αναφέρθηκε και στην αφή της Ολυμπιακής φλόγας και χρησιμοποιώντας σχετική βιβλιογραφία έκανε λόγο για την σύνδεση του Γ' Ράιχ «με μια Ναζιστική εκδοχή του αρχαιοελληνικού πνεύματος και μάλιστα του σπαρτιατικού», η «δε “φλόγα”, με όλο το γνωστό ειδωλολατρικό συμβολισμό που της απέδιδε ο εθνικοσοσιαλισμός, “ένωσε” χάρη σε μια αλυσίδα εύρωστων σωμάτων, την αρχαιοελληνική κοιτίδα με την πρωτεύουσα του Γ' Ράιχ».

Σήμερα η αφή της Ολυμπιακής φλόγας συνδέεται περισσότερο με την εμπορική εκμετάλλευση σε συνδυασμό με την αναβάθμιση των Ολυμπιακών Αγώνων. Τουλάχιστον πρέπει να γνωρίζουμε την ι-

στορία και αυτή η γνώση θα μας απαλλάξει από προκαταλήψεις και ιδεολογικές αγκυλώσεις που είναι μεταπρατικές και ξένες προς τους Ολυμπιακούς Αγώνες και την παράδοση του τόπου μας.

(Δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες «Το Βήμα», (15-2-04) και «Εκκλησιαστική Παρέμβαση» (2/04).

Ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» απ' αρχής έχει ταχθεί ενάντιος στην υπόθεση των Ολυμπιακών Αγώνων, επειδή πιστεύει ότι πρόκειται για μια ακόμη πτυχή της ανθρωπιστικής θρησκείας που αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο από την μόνη αληθινή ΟΔΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Ενημερώνουμε και υπογραμμίζουμε ιδιαίτερα το γεγονός ότι στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ. Αυτή ήρθε στο προσκήνιο μόνο ύστερα από επέμβαση των Ναζί.

Τώρα, μαζί με τους υπόλοιπους φορολογούμενους συμπατριώτες μας, αναμένουμε κι εμείς να πληρώσουμε την τον υπέρογκο λογαριασμό.

Η εξαγωγή πνευματικών και λοιπών συμπερασμάτων εκ μέρους των αναγνωστών αποτελεί δική τους υπόθεση και προσωπική ευθύνη.

Η απατηλή εικόνα του χιονιού

Το όμορφο που είναι το χιόνι, ιδιαίτερα σ' εκείνους που το βλέπουν σπάνια όπως εμείς στην Αθήνα!...

Στην Αγία Γραφή το χιόνι παρουσιάζεται ως όργανο του Θεού και χρησιμοποιείται παραβολικώς ως σύμβολο της τέλειας καθαριότητας που ταιριάζει στην άγια φύση του Θεού.

Όμως εδώ θα δούμε το χιόνι από άλλη άποψη, όπως το ζούμε στην καθημερινή μας ζωή, και θα οδηγηθούμε σε σκέψεις πρακτικές, που μπορούν να μας ωφελήσουν στην πνευματική και εκκλησιαστική ζωή.

Επειδή είναι όντως αλήθεια ότι το ΧΙΟΝΙ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΡΦΟ· πόσες παγίδες όμως κρύβονται πίσω από τις ομορφιές του;

ΣΚΕΠΑΖΕΙ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ

Όταν το χιόνι σκεπάσει έναν τόπο, εκείνο που φαίνεται τελικά είναι η όμορφη λευκότητα και η απαστράπτουσα λαμπρότητά του, στο φως του ήλιου που συνήθως ακολουθεί τη χιονόπτωση.

Βέβαια, αυτή είναι πολύ ωραία εικόνα, επειδή όλα γύρω φαίνονται τόσο όμορφα και αρμονικά. Τίποτα δεν είναι αταίριαστο σε ένα χιονισμένο τοπίο, εκτός ίσως από τα έργα των ανθρώπων,

όπως π.χ. κάποιοι στύλοι του ηλεκτρικού και τα καλώδιά τους...

Όμως αυτή είναι μια ΑΠΑΤΗΛΗ εικόνα επειδή στην πραγματικότητα το χιόνι ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΕΙ καθόλου την αληθινή κατάσταση του εδάφους που σκεπάζει. Αν σε κάποιο οικόπεδο υπάρχουν σκουπίδια, το χιόνι τα σκεπάζει και δεν φαίνονται, όμως εξακολουθούν να υπάρχουν εκεί και θ' αποκαλυφθούν ευθύς μόλις το χιόνι λιώσει.

Το χιόνι είναι καθαρό αλλά δεν έχει δύναμη να καθαρίσει άλλα πράγματα. Όχι μόνο, αλλά ούτε καν έχει τη δύναμη να παραμείνει καθαρό το ίδιο. Γρήγορα μπορεί ν' ανακατευτεί π.χ. με τη λάσπη και τότε χάνει την αγνότητά του, γίνεται ένα γκρίζο απαίσιο πράγμα.

Καλύτερο, λοιπόν, είναι το ΑΛΑΤΙ παρά το ΧΙΟΝΙ. Είναι και το αλάτι άσπρο αλλά έχει δύναμη που επιδρά στο περιβάλλον.

ΚΡΥΒΕΙ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΑΦΑΙΡΕΙ

Το χιόνι γελάει τα μάτια, αλλά δεν εξασφαλίζει το περπάτημα. Η εικόνα που μας παρουσιάζει μπορεί να είναι αρεστή, όμως δεν είναι αληθινή. Κάτω από το χιόνι μπορεί να υπάρχει κάποιος λάκκος, ένα χαντάκι, μια παγίδα... Καθώς ο διαβάτης βλέπει εμπρός του μια ενιαία

επιφάνεια χιονιού, μπορεί εύκολα να ξεγελαστεί και να πατήσει επάνω σε επικίνδυνο έδαφος, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ή και να σκοτωθεί.

Καθώς το πέπλο του χιονιού κρύβει κάθε ασχήμια, θα θέλαμε να παραμένουν τα πράγματα σ' αυτή την κατάσταση, όμως το χιόνι δεν μπορεί ν' αλλάξει την φύση των πραγμάτων και μόλις αρχίσει να λιώνει, αποκαλύπτεται ξανά η προηγούμενη φύση τους. Αν π.χ. κάτω από το χιόνι υπάρχει κοπριά ή κάποιο ψοφίμι, θα φανερωθούν μόλις το χιόνι λιώσει.

Εμείς οι άνθρωποι αρεσκομάστε συχνά να βλέπουμε την πραγματικότητα σκεπασμένη από ένα στρώμα χιονιού. Δεν μας αρέσει η αλήθεια, επειδή ίσως είναι δυσάρεστη ή επειδή απαιτεί από μας ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΙ.

Αντί λοιπόν να προσπαθούμε να κρύψουμε την πραγματικότητα με ΟΜΟΡΦΑ ΛΟΓΙΑ, καλύτερα να φροντίσουμε να κάνουμε το μέρος μας, το καθήκον μας, και να μην κρύβουμε τα σκουπίδια "κάτω από το χαλί" όπως η οκνηρή υπηρέτρια...

ΤΥΦΛΩΝΕΙ

Το χιόνι είναι ΜΟΝΟΧΡΩΜΟ. Δεν υπάρχουν αποχρώσεις στο χιόνι. Γι' αυτό, καθώς το φως αντανακλά επάνω του, τα μάτια του ανθρώπου κουράζονται και μπορούν να πάθουν εγκαύματα. Για το λόγο αυτό θα έχετε προσέξει ότι όλοι όσοι ασχολούνται με αθλήματα του χιονιού αφενός φοράνε ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ και αφετέρου φοράνε ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΡΟΥΧΑ και προστατευτικές κρέμες.

Ο Θεός έφτιαξε τον άνθρωπο να ζει μέσα στην ποικιλία και όχι στη μονοτονία. Έκανε το πράσινο των φυτών με απίθανες διαβαθμίσεις και τα άνθη τους

με άπειρα χρώματα. Έκανε τον ουρανό όχι μόνο γαλάζιο αλλά και σκούρο μπλε και πορτοκαλί και πορφυρό...

Έκανε τα βουνά πολύχρωμα και τα χρώματά τους να μεταβάλλονται ανάλογα με τις συνθήκες φωτισμού και τις σκιές των νεφών που πέφτουν επάνω τους...

Η μονοτονία του χιονιού ΤΥΦΛΩΝΕΙ. Παρόμοια ο άνθρωπος τυφλώνεται πνευματικά από την ΜΟΝΟΤΟΝΙΑ της διδασχής. Όταν συνεχώς ακούς κάποιον κήρυκα και με παρωπίδες προσκολλάσαι στα δόγματα μιας συγκεκριμένης εκκλησίας, χωρίς να τα ελέγχεις και να τα συγκρίνεις με τις Γραφές, το αποτέλεσμα είναι να χάσεις την ικανότητα «**να διακρίνεις τα διαφέροντα**» και ακόμη να τυφλωθείς πνευματικά.

Αλλά υπάρχει και ένας ακόμη κίνδυνος, επειδή δεν θέλουμε ν' ασχολούμαστε με προβλήματα, συχνά "κάνουμε στραβά μάτια", προσπαθώντας να τα αγνοούμε και συνηθίζουμε να προσπερνάμε διάφορα ζητήματα που δεν θέλουμε να μας απασχολούν και να "ταράζουν" την ησυχία μας. Έτσι όμως τα μάτια μας μπορούν να "στραβωθούν", τελικά, και να τα βλέπουμε "όλα σωστά κι όλα ωραία"... Όμως όλ' αυτά παραμένουν εκεί, είτε τα "βλέπουμε" είτε όχι, και κάποια στιγμή, στο τέλος, ΘΑ ΤΑ ΒΡΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ.

ΠΑΓΩΝΕΙ ΚΑΙ ΑΤΟΝΕΙ

Όταν πιάνεις το χιόνι, γρήγορα τα χέρια σου μουδιάζουν. Ξαφνικά διαπιστώνεις ότι δεν καταλαβαίνεις τη διαφορά ανάμεσα στο ζεστό και το κρύο. Επίσης μπορεί να έχεις χτυπήσει αλλά να μην αισθάνεσαι ΠΟΝΟ. Μπορεί να τρέχει το αίμα σου αλλά να μην το αντιληφθείς και να εξαντληθείς από την αιμορραγία.

Αν έχεις αποφασίσει να ζεις σε μια πλαστή κατάσταση, αποσιωπώντας τις ασχήμιες, κουκουλώνοντας τις αταξίες, σκεπάζοντας τις αμαρτίες, με άλλα λόγια χρησιμοποιώντας ένα “στρώμα χιονιού” για να κουκουλώνεις ότι σε ενοχλεί από την πραγματικότητα, σχεδόν βέβαιο θα σε καταλάβει παγωνιά και αδράνεια.

Σύντομα θα πάσουν να σε συγκινούν όχι μόνο τα γεγονότα αλλά θα πάψεις να ενδιαφέρεσαι και για τους ίδιους τους ανθρώπους. Θα περιοριστείς εγωιστικά μόνο στον εαυτό σου, δε θα πονάς για ό,τι συμβαίνει γύρω και στους γύρω σου, όμως το αποτέλεσμα θα είναι η δική σου “παγωνιά” και έτσι, όπως λέει ο Χριστός, τελικά «**η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή**» (Ματθ. 24/κδ/12).

ΑΔΡΑΝΕΙ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΩΝΕΙ

Λένε ότι ο θάνατος του χιονιού είναι ο πιο γλυκός... Δεν καταλαβαίνεις τι συμβαίνει. Πέφτεις σε μια νάρκωση που σε εμποδίζει ν’ αντιδράσεις και να κάνεις κάτι για την κατάστασή σου. Δεν αποφασίζεις ν’ αντιμετωπίσεις την κατάσταση αλλά θέλεις να κοιμηθείς...

Αλλά αυτός ο ύπνος, αναπόδραστα, οδηγεί σε θάνατο από ψύξη. Όλα τα συστήματα του οργανισμού αδρανούν και δεν υπάρχουν αντανakλαστικά. Η αναπνοή λιγοστεύει. Ο σφυγμός της καρδιάς ατονεί και η κυκλοφορία του αίματος παύει.

Παρατηρώντας τις διάφορες εκκλησίες ένα γύρω, διαπιστώνουμε μια πνευματική νέκρωση που «**όζει ήδη**». Και όμως οι εκκλησίες μπορεί να είναι γεμάτες. Μπορεί να έχουν χορωδίες και άλλες δραστηριότητες. Μπορεί να κάνουν δημόσιες εκδηλώσεις και να προκαλούν θόρυβο με την παρουσία τους. Αλλά χωρίς ουσία πνευματική.

Ποιος δεν θυμάται τους ιερείς και το Ναό στα Ιεροσόλυμα, στα χρόνια του Κυρίου. Εκείνοι από

το μέρος τους έβλεπαν και θαύμαζαν μεγαλόπρεπα κτίσματα, όμως ο Κύριος έβλεπε **ΕΝΑ «ΣΠΗΛΑΙΟ ΛΗΣΤΩΝ»**.

ΞΕΓΕΛΛΕΙ ΜΕ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ

Απέναντι από το σπίτι μας, υπάρχει ένα δέντρο με ψηλά κλαδιά. Στην τελευταία χιονόπτωση, όμως, ένα μεγάλο κλωνάρι, το ψηλότερο, σχίστηκε, έσπασε και έπεσε στο δρόμο, επειδή δεν άντεξε το βάρος του χιονιού...

Η γενική εντύπωση είναι ότι το χιόνι δεν είναι βαρύ. Οι νυφάδες του είναι ανάλαφρες· καθώς πέφτουν στα ρούχα μας κανένας δεν αισθάνεται βάρος. Όταν όμως μαζευτούν πολλές μαζί, τότε το χιόνι δεν είναι πια ελαφρύ αλλά αποδεικνύεται μάλλον βαρύ.

Είναι όπως οι αμαρτίες που κάνουν οι χριστιανοί. Δεν είναι μεγάλες αλλά μικρές... Κανείς δεν σκοτώνει, δεν κλέβει τράπεζες, δεν μοιχεύει κ.λπ. Όμως όλοι κάνουμε μικρά πταίσματα, σφάλματα, αδυναμίες και απροσεξίες...

Χωρίς να το καταλαβαίνουμε, συγκεντρώνουμε σωρούς από αυτές τις μικρές, άχρωμες ή αδιάφορες πράξεις, που όμως καταλήγουν σε μεγάλο βάρος πάνω στην ψυχή μας. Άλλοτε πάλι εξελίσσονται σε **ΧΙΟΝΟΣΤΙΒΑΔΕΣ** που στο διάβα τους παρασύρουν εκκλησίες ολόκληρες.

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ

Ας θυμηθούμε εδώ ένα βιβλικό χωρίο, από τη σκηνή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου. Όπως περιγράφει ο ευαγγελιστής, ο Κύριος με τρεις μαθητές Του ανέβηκε σ' ένα όρος (δεν λέει το όνομά του), όπου μεταμορφώθηκε ενώπιον των μαθητών Του και **«τα ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένιναν σπιλπνά, λευκά λίαν ὡς χιών, ὅποια λευκαντῆς ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ»** (Μάρκ. 9/8/3).

Οι μαθητές, ήθελαν να μείνουν στο Όρος της Μεταμόρφωσης, αλλά ο Χριστός τούς κάλεσε να κατεβούν στην πεδιάδα, εκεί που ήταν οι άνθρωποι και τα προβλήματα, εκεί που έπρεπε να παλέψουν, να δυναμώσουν και ν' ανδρωθούν αληθινά.

Μερικοί άνθρωποι συγκινούνται από στιγμιαίες και παροδικές καταστάσεις που συμβαίνουν κατά καιρούς στον εκκλησιαστικό χώρο, καταστάσεις που εν πολλοίς δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα συναισθηματικό "χιονισμένο τοπίο". Μια εικόνα που αρέσει, που όμως δεν αφήνει τίποτα όταν τα πράγματα επανέλθουν στη φυσιολογική τους κατάσταση. Πολλοί θέλουν να παραμείνει το "θαύμα", όμως αυτό δεν γίνεται.

Μιλούμε για αναζωπυρώσεις, για ημέρες και ώρες "Πεντηκοστής", για δάκρυα και συναισθηματικά ξεσπάσματα. Αλλά τι μένει στη συνέχεια; Έχει παρατηρηθεί πως ύστερα από τέτοια γεγονότα, η ζωή επανέρχεται γρήγορα στην παλιά της κατάσταση. Οι διχόνοιες ξαναβγαίνουν στην επιφάνεια, η κοσμικότητα κι η πλεονεξία κυριεύει πάλι τους ανθρώπους, η πνευματική ατονία και αδιαφορία επισκιάζει τις καρδιές και το περιβάλλον.

Χιλιάδες χρόνια τώρα ο ουρανός ρίχνει το χιόνι και σκεπάζει τη γη, όμως αργά ή γρήγορα το χιόνι λιώνει. Έρχεται και παρέρχεται. Η επίδρασή του είναι προσωρινή. Αντίθετα ο Κύριος έχει να μας προσφέρει κάτι πιο συγκεκριμένο και οριστικό, μόνιμο και με διάρκεια.

ΑΣ ΖΗΛΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΝΟΤΗΤΑ

«Έλθετε τώρα, και ας διαδικασθώμεν, λέγει Κύριος εάν αι αμαρτίαι σας ήναι ὡς τὸ πορφυροῦν, θέλουσι γέινει λευκαί ὡς χιών εάν ήναι ἐρυθραί ὡς κόκκινον, θέλουσι γέινει ὡς λευκὸν μαλλίον» (Ησ. 1/α/18).

Ο Κύριος δεν θέλει να είμαστε ακάθαρτοι κάτω από το καθαρό χιόνι, αλλά **ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΑΘΑΡΟΙ ΣΑΝ ΤΟ ΧΙΟΝΙ**. (Και επειδή δε μπορούμε να το καταφέρουμε εμείς από μόνοι μας, προσφέρεται να το κάνει Εκείνος σ' εμάς). Αλλά είναι αυτό που τόσο απουσιάζει από τη σημερινή εκκλησία κι ίσως από τις δικές μας τις ζωές, αγαπητέ αναγνώστη. Το ζήτημα δεν είναι να βρεθεί κάποιο χιόνι που θα σκεπάσει την κατάστασή μας. Το ζήτημα είναι **ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΚΑΘΑΡΟΙ**. Να αλλάξει η φύση μας. Να αλλάξει η ζωή μας.

Ο αρχαίος Ψαλμωδός προσεύχεται: **«Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, Θεέ· καὶ πνεῦμα εὐθές ἀνανέωσον ἐντός μου»** (Ψαλμ. 51/να/10) και ο Κύριος βεβαιώνει ότι, **«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν, διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖν τὸν Θεόν»** (Ματθ. 5/ε/8).

Μην περιμένουμε να χιονίσει, λοιπόν, για να δούμε άσπρη μέρα – όπως λέει ένα σύνθημα της νεολαίας. Ας αναλάβουμε τις ευθύνες μας κι ας κάνουμε το μέρος μας ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ και όχι επιφανειακά!

**Γυναίκες απέναντι
στον καθρέφτη του θείου λόγου**

Η κυρία του κυρίου...

Εανά και ξανά, εδώ και κάποια χρόνια, στις 8 του Μάρτη ο κόσμος γιορτάζει την **"Ημέρα της Γυναίκας"**. Είναι τούτη άλλη μια ευκαιρία για να "κινηθεί" η αγορά, καθώς δώρα και λουλούδια θα πουληθούν, και μάλιστα σε τιμές υψηλότερες από τον υπόλοιπο χρόνο. Μετά, όμως, όταν η γιορτή τελειώσει, τι θα έχει αλλάξει; Θα γίνουν οι γυναίκες, και πιο συγκεκριμένα οι παντρεμένες γυναίκες, πιο ευτυχισμένες;

Πόσα όνειρα κάνουν τα μικρά κοριτσάκια για την ημέρα που θα φορέσουν το λευκό νυφικό φόρεμα και θα σταθούν δίπλα στον αγαπημένο τους "πρίγκιπα", για να δώσουν τις υποσχέσεις του γάμου! Αλλά ποιος θα είναι από εκεί και μετά ο ρόλος τους; Ιδιαίτερα στην εποχή μας, άντρες και γυναίκες φαίνονται τόσο μπερδεμένοι σ' αυτό το ζήτημα.

Αυτή η αμηχανία απεικονίζεται ακόμη και στην καθημερινή γλώσσα. Ας θυμηθούμε ότι μέχρι σήμερα, ο κατάλληλος τρόπος για να απευθυνθείς σε παντρεμένα ζευγάρια ήταν, για παράδειγμα, **"Κύριος και Κυρία Νίκου Νικολαΐδη"**. Παρά τις αλλαγές στη νομοθεσία, που πλέον οι γυναίκες διατηρούν το πατρικό τους επώνυμο, αυτός ο τύπος χρησιμοποιείται ακόμη όταν τα ζευγάρια συστήνονται σε κοινωνικές εκδηλώσεις ή σε φακέλους με προσκλήσεις. Με τον καιρό, όμως, όλο και περισσότερο χρησιμοποιείται πλέον ο τύπος **"Νίκος Νικολαΐδης και Ιωάννα Ιωαννίδη"** —όπου κα-

θένας από τους συζύγους χρησιμοποιεί το δικό του επώνυμο— ή **"κα Ιωάννα Ιωαννίδη-Νικολαΐδη"**.

Αν αυτό οφείλεται στη νέα νομική πραγματικότητα ή όχι, και κατά πόσο η σύνθεση των δύο επωνύμων με μία μικρή παύλα ανάμεσά τους γίνεται για πρακτικούς ή ουσιαστικούς λόγους, γεγονός είναι πως στο βάθος υπάρχει μια μπερδεμένη κατανόηση του ρόλου της γυναίκας αλλά και αυτού του ίδιου του γάμου.

Κάποιες γυναίκες πιστεύουν πως, όταν ενώσουν τη ζωή τους με έναν άνδρα, κατά κάποιο τρόπο εκμηδενίζονται. Φοβούνται ότι η ταυτότητά τους θα χαθεί ανάμεσα στο **"κύριος και κυρία"**. Άλλες πάλι, καθώς συνήθως αναφέρεται πρώτα το όνομα του άντρα, βλέπουν το γεγονός σαν μια δήλωση του ποιος από τους δύο συζύγους είναι σπουδαιότερος. Δεν θέλουν, λοιπόν, να παίξουν το **"δεύτερο βιολί"**, υποβάλλοντας την κάθε ανάγκη και επιθυμία τους σε αυτόν τον αφέντη.

Ίσως είναι κι αυτός ένας από τους λόγους που πολλά ζευγάρια δεν αποφασίζουν να προχωρήσουν στο γάμο αλλά προτιμούν να συζούν. Έτσι διατηρούν όχι μόνο ο καθένας το επώνυμό του αλλά επίσης και το πορτοφόλι του, τους φίλους του και την ευκολία να μπορούν να μαζέψουν τα πράγματά τους και να φύγουν, αν για οποιοδήποτε λόγο βαρεθούν ή αλλάξουν γνώμη.

Αυτά βέβαια ισχύουν για τον κόσμο. Όμως ο Θεός καλεί τα παιδιά Του να υποτάξουν τις γνώμες και τις όποιες απόψεις τους, στο θείο θέλημα που διαβάζουμε στο γραπτό λόγο της Βίβλου, επειδή εκεί μέσα υπάρχει το πρότυπο βάσει του οποίου πρέπει να ελέγχουμε κάθε σκέψη και πράξη μας. Τούτη η αρχή δεν είναι λιγότερο αληθινή στον τομέα του γάμου και το βιβλίο της Γένεσης είναι καλό σημείο για να αρχίσει κανείς να χτίζει μια σωστή άποψη για τη συζυγική ένωση, επειδή το βιβλικό πρότυπο για το ρόλο της γυναίκας στο γάμο είναι σαφές. Βασίζεται στην ιστορία της Δημιουργίας που περιγράφεται στον αλάνθαστο λόγο του Θεού. Υπάρχουν πολλές ακόμη αρχές σχετικά με το γάμο στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Εντούτοις, όλες πηγάζουν από αυτή την αλήθεια και επομένως πρέπει να γίνουν κατανοητές στο φως της Γένεσης.

Όμως η λέξη «βοηθός», όπως χρησιμοποιείται από το λόγο του Θεού, δεν είναι διόλου υποτιμητική για τη γυναίκα, ιδιαίτερα μάλιστα όταν βλέπουμε πώς **ο ίδιος ο Θεός έρχεται και γίνεται ΒΟΗΘΟΣ του ανθρώπου** –άνδρα και γυναίκας– σε κάθε δύσκολη περίπτωση της ζωής. Ο Κύριος Ιησούς συχνά δέχτηκε το αίτημα να βοηθήσει ανθρώπους (π.χ. Ματθ. 15/ιε/25, Μάρκ. 9/θ/22) και, μέσω της προθυμίας Του να είναι βοηθός μας, ο Χριστός προάγει το ρόλο του βοηθού σε θέση τιμής. Η γυναίκα που αντιλαμβάνεται σωστά τη σχέση του δικού Του παραδείγματος, με τη δική της κλήση ως συζύγου, μπορεί να βιώσει κάθε μέρα της στη γη, επαναλαμβάνοντας ενεργά το παράδειγμα του Βα-

σιλιά της, χωρίς να ανησυχήσει μήπως χάσει την ταυτότητα ή σπουδαιότητα της. Σ' αυτό το ρόλο είναι πολύτιμη και αναντικατάστατη!

Αν η γυναίκα λειτουργεί όπως περιγράφει ο σοφός Παροιμιαστής, τότε **«η καρδιά του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν»** (Παρ. 31/λα/11) και **«ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν ταις πύλαις, όταν κάθεται μεταξύ των πρεσβυτέρων του τόπου»** (εδ. 23). Η ταυτότητά της είναι συνταυτισμένη με εκείνη του άντρα της και η ακτινοβολία και των δύο προσώπων συλλογικά, τους καλύπτει και τους προβάλλει όπως και η ταύτησή της Εκκλησίας με τον Σωτήρα Ιησού Χριστού, και ασφαλώς η γυναίκα μπορεί να είναι όλα όσα ΕΚΕΙΝΟΣ θέλει, είτε την αποκαλούν "κυρία Νικολαΐδη" είτε την αποκαλούν "κυρία Ιωαννίδη".

Σε μια εκδήλωση τιμής και αγάπης, ο συγγραφέας του Ψαλμού 115 αρχίζει τον ύμνο του παραχωρώντας στον Θεό κάθε δικαίωμα δόξας. **«Μη εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το όνομά σου δος δόξαν»** (εδ. 1). Αλλά γι' αυτό υπάρχει λόγος, που τον παρουσιάζει ευθύς αμέσως: **«Διά το έλεός σου, διά την αλήθειάν σου»**.

Στη συνέχεια βεβαιώνει ότι ο μόνος που αξίζει να στηριχτούμε επάνω Του, είναι Κύριος ο Θεός. Σ' αυτόν ήλπισε ο Ισραήλ, ο οίκος Ααρών (το ιερατείο) και όλοι όσοι σέβονται τον Θεό (οι φοβούμενοι τον Κύριον). Γιατί αυτό; Επειδή **«Αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών»** (εδ. 9-11).

Σ' αυτόν τον υπέρτατο **ΒΟΗΘΟ** δίνεται το προνόμιο να μοιάσουμε ως γυναίκες. Ας το εκμεταλλευτούμε λοιπόν! **Τ**

Στο άρθρο που ακολουθεί, γίνεται ανάλυση και ερμηνεία του όρου «βοηθός», όπως χρησιμοποιείται στη Βίβλο, βάζοντας τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση. Είναι καλό όλες οι φίλες να το διαβάσουν με ιδιαίτερη προσοχή και, αν είναι δυνατό, μαζί με το σύζυγό τους.

«Και ην γεγραμμένον εβραϊστί, ελληνιστί, ρωμαϊστί»

Είναι χωρίς όριο η προσπάθεια των αρνητών να κατηγορήσουν τη Βίβλο. Συνήθως όμως οι περισσότερες κατηγορίες είναι απόρροια άγνοιας, ακόμη κι αν όσα λέγονται ή γράφονται προέρχονται από ειδικούς, όμως ειδικούς σε χώρους ξένους προς αυτήν.

Μια από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι η γνώμη που έχει ο κόσμος για τη διήγηση της Γένεσης, όπου η γυναίκα αναφέρεται ότι έχει δημιουργηθεί ως «βοηθός» του άντρα της, επειδή οι περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι έτσι υποτιμάται η γυναίκα, αφού παρουσιάζεται ως κατώτερη και υποδεέστερη από τον άντρα, στον οποίο δήθεν θέλει να την υποτάξει η Βίβλος.

Έχουν όμως δίκιο οι κατακριτές; Είναι η βιβλική αναφορά υποτιμητική για τη γυναίκα; Στη συνέχεια θα φανεί ότι τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά από αυτή την άποψη και μάλλον τιμητικά για τη γυναίκα.

Στη Γένεση μαθαίνουμε ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα *εκ του μηδενός*. Είπε και έγιναν. Όμως, η κορωνίδα της Δημιουργίας παρουσιάστηκε την έκτη ημέρα, όταν ο Κύριος δημιούργησε τον άνθρωπο «**κατ' εικόνα Θεού**».

Η πρώτη αναφορά στην πλάση του

ανθρώπου γίνεται στη Γένεση (1/α/27), όπου μιλώντας γενικόλογα, περιγράφει ότι «**άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς**», αλλά στο δεύτερο κεφάλαιο δίνονται περισσότερες λεπτομέρειες, όπως και η συγκεκριμένη διαδικασία με την οποία ο Αδάμ πλάστηκε από χώμα και του δόθηκε η πνοή της ζωής.

Σ' αυτές τις σελίδες παρουσιάζονται βιβλικές λέξεις και εκφράσεις, με ιδιαίτερη σημασία είτε στην πρωτότυπη γλώσσα τους ή όπως κατέληξαν σ' εμάς.

Στη συνέχεια, ο Θεός τοποθέτησε τον Αδάμ στον κήπο της Εδέμ και του ανέθεσε να ασχολείται με αυτόν και να τον φροντίζει, επειδή όμως δεν βρέθηκε κανένας βοηθός κατάλληλος για τον Αδάμ ανάμεσα στα άλλα δημιουργήματα, ο Κύριος έκρινε ότι δεν ήταν καλό για τον άνθρωπο να είναι μόνος και αποφάσισε να δημιουργήσει έναν βοηθό κατάλληλο γι' αυτόν. Τότε ο Θεός ύπνωσε τον Αδάμ και πήρε ένα από τα πλευρά του από το οποίο διαμόρφωσε την Εύα.

Όταν ο Αδάμ συνήλθε και είδε πλάι του αυτό τον «**βοηθό**», ξέσπασε σε ύμνο λέγοντας, «**Τούτο είναι τώρα ο-στούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αυτή ελή-φθη**».

Ας δούμε τα πράγματα με τη σειρά:

Αρχικά αξίζει να προσέξουμε ότι ο Αδάμ δεν ονόμασε το βοηθό του «**γυναί-κα**», όπως συνήθως λέμε, αλλά «**ανδρί-δα**», που είναι ο θηλυκός τύπος της λέ-ξης «**ανήρ**». Εδώ η λέξη «**ανήρ**» δεν χρη-σιμοποιείται με την έννοια του αρσενι-κού φύλου αλλά με την έννοια γενικώς του ανθρώπου. Με άλλα λόγια θα λέγα-με ανήρ-ανδρίς=άνθρωπος-άνθρωπί-να [εβρ. *ish, isha*] (πρβλ. βουλευ-τής-βουλευτίνα, γιατρός-γιατρίνα, όπου η γιατρίνα δεν είναι κατώτερη από τον γιατρό κ.ο.κ.).

Παρ' όλο που στη σημερινή γλώσσα ο βοηθός συνήθως είναι συμπληρωμα-τικός κάποιου (π.χ. καθηγητής-βοηθός καθηγητής, τεχνίτης-βοηθός τεχνίτης κ.ο.κ.) –και συνεπώς υποδεέστερός του– αυτό δεν συμβαίνει στη γλώσσα της Βίβλου, όπου η λέξη βοηθός, δεν εί-ναι δηλωτική κατωτερότητας.

Στην έκφραση «**Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος**», η έννοια του «**καλού**» πρέπει να γίνει αντιληπτή μέσα στο συμφραζόμενο. Στο πλαίσιο της δη-μιουργίας, στο οποίο οδηγούσε ο Θεός την ανθρωπότητα, για να είναι καρπο-φόρα και να πολλαπλασιαστεί, ο ά-ντρας δε μπορούσε να ανταποκριθεί μόνος του, γι' αυτό η κατάστασή του δεν ήταν «**καλή**».

Η φράση «**όμοιον με αυτόν**» στα ε-βραϊκά, στην κυριολεξία σημαίνει «**ανά-λογο με τον απέναντί του**». Μεταφρά-σεις που αποδίδουν π.χ. «**κατάλληλο**

για», «**που ταιριάζει με**», «**αντίστοιχο**» και τα παρόμοια, πλησιάζουν την βασι-κή ιδέα, αλλά μεταφράσεις που αποδί-δουν τη φράση απλά ως «**συνεργάτης**» ή «**σύντροφος**» –αν και δεν είναι εντε-λώς ανακριβείς– ωστόσο δεν απεικονί-ζουν την απόχρωση της αντιστοιχίας ή/και καταλληλότητας.[*] Η μορφή και φύση του άνδρα ταιριάζει με εκείνη της γυναίκας, καθώς τον απεικονίζει και τον συμπληρώνει. Αντιστοιχούν ο ένας στον άλλο. Εν ολίγοις, αυτή η φράση δείχνει ότι η γυναίκα έχει όλα όσα ο Θεός είχε επενδύσει σε αυτήν.

Στη Βίβλο η λέξη βοηθός είναι μετά-φραση της εβραϊκής λέξης **ezer**. Η λέξη αυτή με κανένα τρόπο δεν υπονοεί κά-ποιον κατώτερο ρόλο, ιδιαίτερα μάλι-στα όταν έτσι ακριβώς συχνά περιγρά-φεται ως «**βοηθός**» και ο ίδιος ο Θεός – Αυτός που κάνει για μας όσα εμείς δε μπορούμε να κάνουμε για τον εαυτό μας· Αυτός που ικανοποιεί τις ανάγκες μας.

Στο συμφραζόμενο της Γένεσης η λέξη φαίνεται να εκφράζει την ιδέα ενός «**αναγκαίου συντρόφου**». Η γυναίκα θα παρείχε στο σχέδιο της δημιουργίας ό,τι στερούνταν ο άνδρας και, εξυπα-κούεται, ο άνδρας θα παρείχε στη γυ-ναίκα ό,τι στερούνταν εκείνη.

Η λέξη **ezer** χρησιμοποιείται πολλές φορές στην Παλαιά Διαθήκη, με τις έν-νοιες **βοηθός, βοήθεια, βοηθώ**. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι σε πάρα πολλές περι-

[*] Η απόδοση της ΝΔΜ της Βιβλικής Εται-ρείας, όταν αποδίδει «**έναν σύντροφο όμοιον μ' αυτόν**», σίγουρα δεν είναι η καλύτερη δυνατή, αφού η λέξη «**σύντροφος**» είναι τόσο γενική, που κάλλιστα θα μπορούσε να σημαίνει άτομο του ίδιου φύλου, ένα ζώο ή ακόμη και ένα βι-βλίο... περιορίζοντας κατά πολύ το περιεχόμε-νο της λέξης **ezer**.

ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΥΝΘΕΤΑ ΜΕ ΤΟ 'ezer'	
Ελιέζερ	Ο Θεός μου βοηθός
Αχιέζερ	Ο αδελφός μου βοηθός
Αβί-εζέρ	Ο πατέρας μου βοηθός
Έβεν-έζερ	Λίθος βοηθού
Ιωεζέρ	Ο Γιαχ βοηθός
Αζαρεήλ ή Αζριήλ	Ο Θεός βοηθός
Αζαρίας	Ο Γιαχ βοηθός

Αριθ. 1/α/12, Ιησ. 17/ιζ/2, Α' Σαμ. 7/ζ/12, Α' Χρον. 12/ιβ/6, Α' Χρον. 27/κζ/19, Α' Βασ. 4/δ/2

πτώσεις, το ezer αφορά θεία βοήθεια. Οι Ψαλμοί 121 και 124 είναι καλά παραδείγματα αυτής της χρήσης.

Ο Ψαλμός 121 αρχίζει με την ερώτηση του Ψαλμωδού, «**Πόθεν θέλει ελθεί η βοήθειά μου**», και η απάντηση είναι ότι «**η βοήθειά μου έρχεται από του Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην**». Οι στίχοι που ακολουθούν περιγράφουν το πλάτος και βάθος της αιώνιας φροντίδας του Κυρίου.

Ο Ψαλμός 124 καλεί το λαό Ισραήλ να προσφέρει έπαινο στον Κύριο για την απελευθέρωση από φοβερούς και ισχυρούς εχθρούς. Κάνει σαφές ότι η καταστροφή του Ισραήλ ήταν βεβαία χωρίς την επέμβαση του Κυρίου και κλείνοντας βεβαιώνει, «**Η βοήθεια ημών είναι εν τω ονόματι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην**».

Σε συμφωνία με τα παραπάνω, ας θυμηθούμε ότι ο Μωυσής ονόμασε τον δεύτερο γιο του **Ελιέζερ**, επειδή, όπως είπε, «**ο Θεός του πατρός μου εστάθη βοηθός μου και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ**» (Έξοδ. 18/ιη/4). [Βλέπε πλαίσιο]

Ο Ψαλμωδός εύχεται για τον πιστό άνθρωπο: «**Να σοι εξαποστείλη βοήθειαν εκ του αγιαστηρίου και εκ της Σιών να σε υποστήριξη**» (Ψαλμ. 20/κ/2). Αν έμελλε ο Θεός να στείλει ως βοήθεια π.χ. κάποιον άγγελο, θα μπορούσε ποτέ αυτός να χαρακτηριστεί κατώτερος από τον άνθρωπο; Με καμία έννοια, αφού εξ αρχής είναι γνωστό ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο «**ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων**» (Ψαλμ. 8/η/5).

Πολύ περισσότερο, δε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κατώτερος από τον άνθρωπο ο ίδιος ο Θεός. Μα οι ευσεβείς άνθρωποι της Παλαιάς Διαθήκης δεν αισθάνονταν ότι ταπεινώναν τον Θεό ή ασεβούσαν απέναντί Του, όταν Τον επικαλούνταν και Τον αποκαλούσαν «**Βοηθό**» τους, όπως π.χ. στον Ψαλμό 46/μς/1 που λέει: «**Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι**».

Επιπλέον είναι ο ίδιος ο Θεός που χρησιμοποιεί τον ίδιο όρο για τον εαυτό Του στον προφήτη Ωσηέ, όταν λέει: «**Απωλέσθης, Ισραήλ· πλην εν εμοί είναι η βοήθειά σου**» (Ωσηέ 13/ιγ/9).

Αν λοιπόν, δεν είναι υποτιμητικό για τον ίδιο τον Θεό να ονομάζεται «βοηθός» του ανθρώπου, πώς μπορεί να είναι για τη γυναίκα; Γι' αυτό ας είναι προσεκτικοί όσοι βιάζονται να εκφέρουν τους αφορισμούς τους! **Τ**

Το αίνιγμα της Νιγηρίας

Συχνά διαβάζουμε βιαστικά και μερικές φορές προσπερνούμε χωρίς την δέουσα προσοχή σημεία που κανονικά θα έπρεπε να κεντρίσουν το ενδιαφέρον και ν' απασχολήσουν τη σκέψη μας. Από την άλλη μεριά μια "δεύτερη ματιά" είναι συχνά απαραίτητη για να ξεφύγουμε από προκαταλήψεις για κάποιο θέμα, που ενστικτωδώς μας ωθούν ν' "αρνηθούμε" ν' ακούσουμε μια αντίθετη άποψη. Αλλά και οι συγγραφείς αισθάνονται κάποτε την ανάγκη να προσθέσουν "μια επιπλέον πινελιά" στο δημοσιευμένο κείμενό τους. Τούτη η σελίδα σκοπεύει να καλύψει τέτοιες ανάγκες. Αν οι αγαπητοί αναγνώστες έχουν κάτι να πουν ή να προσθέσουν σχετικά με τα δημοσιεύματά μας, καλούνται να αξιοποιήσουν την ευκαιρία.

Τα στατιστικά στοιχεία, με την ψυχή και αδιάψευστη γλώσσα των αριθμών, γεννούν κάποιες απορίες για τη θρησκευτική κατάσταση της Νιγηρίας, που δεν πρέπει να αγνοούν οι φίλοι της αλήθειας.

Έτσι, η Νιγηρία:

- Ο πληθυσμός της χώρας είναι 134.000.000.
- Από τις 19 αυτόνομες πολιτείες της χώρας, οι 12 έχουν τον ισλαμικό νόμο ως νόμο του κράτους.
- Ωστόσο έχει περισσότερους από 40% του πληθυσμού (50.000.000) χριστιανούς.
- Υπάρχουν 3.700 χριστιανοί ιεραπόστολοι από τη Νιγηρία, που εργάζονται με 110 οργανώσεις σε πάνω από 50 ξένες χώρες.
- Για κάθε ξένο ιεραπόστολο που εργάζεται στη Νιγηρία, υπάρχουν πέντε Νιγηριανοί ιεραπόστολοι στο εξωτε-

ρικό.

Στο μεταξύ, έρευνα της εταιρείας ICM, που έγινε για λογαριασμό του BBC (Εκπομπή "What the World Thinks of God") στις χώρες ΗΠΑ, Αγγλία, Ισραήλ, Ινδία, Νότια Κορέα, Ινδονησία, Νιγηρία, Ρωσία, Μεξικό και Λίβανο, έδειξε ότι:

- **100% του πληθυσμού στη Νιγηρία** πιστεύουν στο Θεό ή κάποια ανώτερη δύναμη, όταν το ίδιο ποσοστό είναι μόλις 67% στην Αγγλία, όπου περισσότεροι από το 25% των Βρετανών πιστεύουν ότι ο κόσμος θα ήταν πιο ειρηνικός αν κανείς δεν πίστευε στο Θεό.
- **90% και περισσότεροι στη Νιγηρία**, θα πέθαιναν για τον Θεό, σε αντίθεση με το μόλις 37% των Ισραηλινών και 19% των Βρετανών...
- **91% των Νιγηριανών** πηγαίνουν τακτικά στις εκκλησίες σε αντίθεση με μόλις 7% των Ρώσων και 46% του μέσου όρου των άλλων κρατών.

• **95% των Νιγηριανών** αλλά μόνο 67% των Αμερικανών δήλωσαν ότι προσεύχονται τακτικά, έναντι 29% των Ισραηλιτών και 25% των Βρετανών που είπαν ότι δεν προσεύχονται ποτέ.

στέψει, ότι η φτώχεια του λαού της οφείλεται σε κάποια ΚΑΤΑΡΑ.

Εντούτοις, η Νιγηρία είναι η 10η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα του κόσμου, και όμως κατατάσσεται ανάμεσα στις 20 φτωχότερες χώρες του κόσμου, επειδή προφανώς κάποιοι κλέβουν τον πλούτο της...

Ωστόσο, κάποιοι "ιεραπόστολοι" εργάζονται έντονα και αποκλειστικά στη Νιγηρία.

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερθήκαμε σε κάποιους που προσπαθούν να κάνουν το λαό της Νιγηρίας να πι-

σεται ανάμεσα στις 20 φτωχότερες χώρες του κόσμου, επειδή προφανώς κάποιοι κλέβουν τον πλούτο της...

• ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΓΕΝΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ:

Απορία 1η: Αφού υπάρχουν τόσες άλλες χώρες με πολύ μικρότερη αναλογία χριστιανών, γιατί οι δυτικοί στοχεύουν ιδιαίτερα σ' αυτή τη χώρα και δεν κατευθύνουν την προσοχή τους στις λιγότερο χριστιανικές χώρες της Δύσης;

Απορία 2η: Πόση από την χριστιανική πίστη των Νιγηριανών είναι βιβλική και όχι αναμειγμένη με αφρικανικές παραδόσεις και κατάλοιπα ειδωλολατρίας;

Απορία 3η: Αφού στη Νιγηρία υπάρχει τόσο πνευματικό σκοτάδι και δαιμονοκατάληψη, γιατί τόσοι πολλοί δυτικοί τρέχουν για βοήθεια σε "ψευδοπροφήτες", όπως ο απατεώνας

Joshua, για τον οποίο έχουμε γράψει σε παλαιότερα τεύχη;

Απορία 4η: Δεν είναι ο "χριστιανικός" κόσμος της Δύσης, που ΚΛΕΒΕΙ τον πλούτο της Νιγηρίας, καταδικάζοντας στη φτώχεια το λαό της;

Απορία 5η: Μήπως με την κακή του διαγωγή, τελικά, είναι ο δυτικός "χριστιανικός" κόσμος ΩΘΕΙ τη Νιγηρία προς το Ισλάμ;

Σίγουρα δεν πρόκειται κανείς να απαντήσει σ' αυτές τις ερωτήσεις, οφείλουμε ωστόσο να τις παρουσιάσουμε, επειδή οι αναγνώστες του «Τ» δικαιούνται, αν μη τι άλλο, να είναι πληροφορημένοι σωστά. ❶

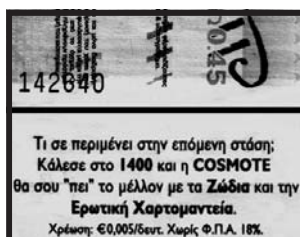
Ο ΦΑΚΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ

Μερικές φορές η καθημερινή πραγματικότητα είναι τόσο περίεργη που δεν έχεις λόγια να τη σχολιάσεις. Αντίθετα υπάρχουν εικόνες που λένε χιλιάδες λέξεις. Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που στέλνουν πηγές και στοιχεία. ❶

ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΜΑΥΛΙΣΤΗΣ

Αγαπητός αναγνώστης μάς έστειλε το εικονιζόμενο εισιτήριο που έκδωσε σε λεωφορείο της Αθήνας, όπου με έκπληξη διάβασε ότι ο κρατικός **Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (ΟΤΕ)**, μέσω της θυγατρικής του εταιρείας **COSMOTE**, έχει εξελιχθεί σε επίσημη **ΧΑΡΤΟΡΙΧΤΡΑ**.

Την ίδια ώρα που όλο και νέες απάτες αποκαλύπτονται για τα σχετικά κυκλώματα που εξαπατούν τους αφελείς με ωροσκόπια, κάρτες Ταρώ, καφετζούδες κ.λπ., το ίδιο το κράτος έρχεται να ανταγωνιστεί την φτωχή καφετζού της γειτονιάς και την χαρτορίχτρα γύφτισσα...

Την ώρα της ύψιστης τεχνολογικής προόδου οι Αιγύπτιοι προσκυνούσαν τους σκαραβαίους... Την ώρα των ταξιδιών στον Άρη οι Έλληνες καλούνται να καταφύγουν στην «**Ερωτική Χαρτομαντεία**» από μια εται-

ρεία με κύριο εταίρο το ελληνικό κράτος...

Τι κάνει εν προκειμένω η επίσημη Εκκλησία; Είτε αγοράζει μετοχές των εν λόγω εταιρειών στο Χρηματιστήριο, είτε σπεύδει να κάνει «**Αγιασμούς**» στα καινούργια γραφεία τους... Αλίμονο! ❶

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ...

Θα μπορούσαν ο Ιωσήφ και η Μαριάμ να ταξιδέψουν σήμερα στην Βηθλεέμ, όπως στην εποχή τους; Όπως πληροφορούμαστε από το περιοδικό «**Israel Today**», δύο Μουσουλμάνοι Παλαιστίνιοι θέλησαν να δοκιμάσουν, γι' αυτό προσπάθησαν να περάσουν από το ισραηλινό σημείο ελέγχου ως «**γονείς του Ιησού**», πηγαίνοντας από την Ιερουσαλήμ στη Βηθλεέμ.

Σκοπό είχαν να διαμαρτυρηθούν για

την ισραηλινή κατοχή, επειδή οι στρατιώτες επέτρεπαν τη διέλευση μόνο σε Χριστιανούς και τουρίστες, έτσι το ζεύγος υποχρεώθηκε να γυρίσει πίσω. Αν όμως οι όροι ήταν αντίστροφοι, η Μαριάμ και ο Ιωσήφ σίγουρα δε θα είχαν τολμήσει να πάνε εκεί, αφού όποιος Εβραίος περάσει σε εδάφη Παλαιστινίων, μπορεί να περιμένει ότι θα σκοτωθεί! Δύο χιλιάδες χρόνια μετά Χριστόν, δυστυχώς, τα πράγματα είναι άσχημα στους «**Άγιους**» Τόπους... ❶

«Και ην γεγραμμένον εβραϊστί, ελληνιστί, ρωμαϊστί»

Σ' αυτή τη στήλη παρουσιάζονται βιβλικές λέξεις και εκφράσεις, που έχουν ιδιαίτερη σημασία είτε στην πρωτότυπη γλώσσα τους ή όπως κατέληξαν σ' εμάς.

Με την ευκαιρία των πρόσφατων εκλογών πολλοί χρησιμοποίησαν και πάλι το χωρίο (Παρ. 16/ις/33), που λέει, «Ο κλήρος ρίπτεται εις την κάλπην· όλη όμως η κρίσις αυτού είναι παρά Κυρίου», ως δήθεν σχετιζόμενο με αυτές, παρασυρμένοι μάλλον από τη λέξη «κάλπη» που υπάρχει σ' αυτό.

Εντούτοις αυτό δεν είναι σωστό για τους εξής λόγους:

Πρώτο, το χωρίο αυτό κάνει λόγο για **ΚΛΗΡΟ** και όχι για **ΨΗΦΟ**. Οποσδήποτε, αυτός ο κλήρος θα μπορούσε να αναφέρεται και ως *ψήφος*, δεδομένου ότι η εβραϊκή λέξη *goral* περιέχει αυτή την έννοια και αφού σε παλαιότερους καιρούς οι ψηφοφορίες γίνονταν με “ψήφους” ή “όστρακα”. Όμως από το υπόλοιπο χωρίο δεν προκύπτει κάτι τέτοιο, ούτε βέβαια ο κλήρος αυτός σχετίζεται με τα σύγχρονα ψηφοδέλτια και τους σταυρούς προτίμησης...

Δεύτερο, το εν λόγω εδάφιο δεν αναφέρεται σε κάποιας μορφής **ΕΚΛΟΓΕΣ** που προέρχονται από τη σκέψη και βούληση του ανθρώπου αλλά, ακριβώς το αντίθετο, **σε παραίτηση του αν-**

θρώπου από κάθε δική του ΕΚΛΟΓΗ, και καταφυγή του σε αναζήτηση ΘΕΙΑΣ ΑΠΟΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣ.

Ηταν συνήθεια των αρχαίων λαών –που έχει επιβιώσει ακόμη και σήμερα στον απλό λαό– σε περίπτωση αδιεξόδου ή ασυμφωνίας, να αφήνουν την υπόθεση να ρυθμιστεί από την “τύχη” ή το “θείο”. Είναι το ίδιο πράγμα που λέει ένα άλλο χωρίο των Παροιμιών, σύμφωνα με το οποίο, «**Ο κλήρος παύει τας αντιλογίας και αποφασίζει μεταξύ των δυνατών**» (Παρ. 18/ιη/18).

Ας σημειωθεί επιπλέον ότι στο εβραϊκό κείμενο δεν υπάρχει η λέξη «κάλπη» ή κάτι αντίστοιχό της, αλλά η λέξη *chevg*, που σημαίνει *περικλείω, αγκαλιά, κόλπος*, γι' αυτό και στη μετάφραση των Ο' το εν λόγω χωρίο έχει ως εξής: «εις κόλπους έπέρχεται πάντα τοίς αδίκους παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια»[*]. Έτσι, στο σημείο αυτό, είναι πιο κοντά

[*] = «Εις τους κόλπους, των αδίκων σωρεύονται ενίστε όλα τα επίγεια αγαθά, από του Κυρίου όμως δίδονται όσα αποκτώνται με δικαιοσύνη» (Τρμπέλας).

στο πρωτότυπο εβραϊκό η MNK, που αποδίδει **«Στην ποδιά ρίχνεται ο κλήρος, αλλά κάθε απόφαση που παίρνεται μέσω αυτού είναι από τον Ιεχωβά»**.

Καθώς οι άνθρωποι εκείνης της εποχής φορούσαν φαρδιά ενδύματα, ήταν εύκολο να σχηματίσουν σε κάποιο σημείο του ρούχου τους ένα είδος “σακούλας”, μέσα στο οποίο τοποθετούσαν “κλήρους”, δηλαδή μικρά τεμάχια από πέτρα, ξύλο, κόκαλο κ.λπ., με τα οποία, ύστερα από κλήρωση, αποφάσιζαν για το τι έπρεπε να κάνουν.

Στο παρελθόν αυτό ήταν και νόμιμο και συχνό, και το αποτέλεσμα το θεωρούσαν ότι προερχόταν κατευθείαν από τον Κύριο.

Με τον τρόπο αυτό έγινε το μοίρασμα της Γης της Επαγγελίας στους Εβραίους σύμφωνα με την οδηγία του Θεού: **«Και θέλετε διαμοιρασθή την γην διά κλήρων μεταξύ των συγγενειών σας (...) εκάστου η κληρονομία θέλει εισθαι εις το μέρος όπου πέση ο κλήρος αυτού»** (Αριθ. 33/λγ/54).

Πολλοί ερμηνευτές δέχονται ότι τα **«Ουρίμ»** και **«Θουμμίμ»** που είχε ο Αρχιερέας, με τα οποία ο νόμος πρόβλεπε ότι **«ο Ααρών θέλει βαστάζει την κρίσιν των υιών Ισραήλ»**, ήταν μικρές πέτρες με τις οποίες έκαναν αυτό ακριβώς.

Άλλα παραδείγματα στη Βίβλο έχουμε στο Α΄ Σαμ. 14/ιδ/40-42, όπου αναζητείται ο παραβάτης κάποιας συνθήκης και ύστερα από διαδοχικές κληρώσεις **«επιάσθη ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ»**. Τότε είπε ο Σαούλ, **«Ρίψατε κλήρους μεταξύ εμού και Ιωνάθαν του υιού μου. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν»**.

Ανάλογη πράξη έγινε και στην ιστορία του προφήτη Ιωνά, όταν οι ναύτες είπαν: **«Έλθετε και ας ρίψωμεν κλήρους, διά να γνωρίσωμεν τίνος ένεκεν το κακόν τούτο είναι εφ’ ημάς. Και έρριψαν κλήρους και έπεσεν ο κλήρος επί τον Ιωνάν»** (Ιωνάς 1/α/7).

Επίσης θυμόμαστε την προφητική αναφορά στον Ψαλμό 22/κβ/18), που λέει: **«Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς· και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον»**, γεγονός που επαληθεύτηκε ακριβώς από τους στρατιώτες που σταύρωσαν τον Κύριο (Ματθ. 27/κζ/35).

Και η εκλογή του ιερέα Ζαχαρία, πατέρα του Βαπτιστή Ιωάννη, έγινε με ανάλογο τρόπο, όταν **«κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου»** (Λουκ. 1/α/9).

Αλλά και στις Πράξεις, βλέπουμε τους Απόστολους, προκειμένου να εκλέξουν τον διάδοχο του Ιούδα μεταξύ του Ιωσήφ και του Ματθία, **«έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα αποστόλων»** (Πράξ. 1/α/24).

Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι η χρήση του κλήρου από ευσεβείς ανθρώπους, σε περιπτώσεις που η ανθρωπινή σύνεση αδυνατούσε να αποφασίσει, γινόταν όχι σαν προσφυγή στην τύχη αλλά σαν μια έκκληση προς τον Θεό, με εμπιστοσύνη στην καλοσύνη, το έλεος, τη σοφία και την αλήθεια Του, ώστε να απαλλαγεί ο άνθρωπος από προσωπική ευθύνη. Το αποτέλεσμα, επομένως, δεν αντιμετωπιζόταν ως τυχαίο αλλά γινόταν αποδεκτό ως θέληση και βουλή του Θεού, που βλέπει, ελέγχει και κατανοεί τα πάντα.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Στο τεύχος Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2003, σε άρθρο μας με τίτλο **"Εικονολατρία / Ειδωλολατρία - ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ - Για Ορθοδόξους..."** είχαμε αναφερθεί εκτενώς στην εμπορική εκμετάλλευση ιερών κειμηλίων που εκείνο τον καιρό απασχολούσε τον Τύπο (όπως ήταν και η προσκύνηση της εικόνας της **"Παναγίας της Ιεροσολυμίτισσας"**), και είχαμε παραθέσει απόψεις του Μητροπολίτη Ιωαννίνων κ. **Θεοκλήτου**. Οι άνθρωποι του Αρχιεπισκόπου τότε εκφράστηκαν απαξιωτικά για τον κ. Θεόκλητο, ούτε λίγο ούτε πολύ κατηγορώντας τον -άκουσον, άκουσον- για "προτεσταντισμό"...

Όταν όμως το μάθημα το δίνει η επισημη εκκλησία, τι άλλο θα περίμενε κανείς παρά την επανάληψή του από τους διάφορους "αργυροκόπους" (Πράξ. 19/10/23-38), που ασμένως θα έσπευδαν

Το προς πώληση επίχρυσο αντίγραφο

να κερδίσουν κι εκείνοι από αυτό το ανά τους αιώνες "θρησκευτικό εμπόρευμα";

Αυτό λοιπόν πραγματοποιήθηκε πρόσφατα, όταν κάποια επιχείρηση με τίτλο **"ARTMUSEUM"** έθεσε σε κυκλοφορία έναντι της τιμής των 378 ΕΥΡΩ μια σειρά

αντιγράφων της εν λόγω εικόνας που, όπως γράφει στο διαφημιστικό έντυπο που κυκλοφόρησε με κυριακάτικη εφημερίδα, αποτελεί **"ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ"**.

Σε πείσμα της Αρχιεπισκοπής, που υποστηρίζει ότι οι ορθόδοξοι χριστιανοί δεν λατρεύουν τις ει-

Μία Εικόνα... Αντικείμενο παγκόσμιας λατρείας

Η παράδοση αναφέρει ότι δύο ασκητές Πατέρες αξιώθηκαν να δουν την Υπεραγία Θεοτόκο σε όραμα, αναγνωρίζουν τη μορφή της στη συγκεκριμένη εικόνα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο μεγάλος σύγχρονος ασκητής του Αγίου Όρους, ο Πατέρας Παΐσιος, βεβαιώνει κατά τις διηγήσεις του ότι το πρόσωπο της Παναγίας που του εμφανίστηκε ένα βράδυ στην προσευχή του είναι σχεδόν ίδιο με την εικόνα της Ιεροσολυμίτισσας. Αυτή η ομοιότητά της που η εκκλησιαστική μας παράδοση αναφέρει, καταξιώνει την Παναγία την Ιεροσολυμίτισσα ως ένα από τα ιερά σέβασματά της Ορθοδοξίας. Τα χιλιόδες θαύματα που έχει επιτελέσει η Παναγία σε αυτούς που προσκύνουν τη συγκεκριμένη εικόνα είναι ο λόγος που την έχει κάνει παγκοσμίως γνωστή και αποτελεί αντικείμενο λατρείας από όλους τους λαούς.

κόνες, η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο -αυτό δηλαδή που κατέθεσε και ο κ. Θεόκλητος- όταν έλεγε ότι ο λαός "κατά παγανιστικό τρόπο αποζητάει την επέμβαση της εικόνας, πράγμα που τον κάνει ειδωλολάτρη. Εδώ δεν λέει

‘με βοήθησε η Παναγία’, λέει ‘με βοήθησε η Παναγία η Ιεροσολυμίτισσα’. Αυτό είναι ειδωλολατρία όσο και αν θέλουμε να το εξαγνίσουμε. Είναι αρρωστημένη πίστη". Αυτά τα ολίγα, προς επίρρωση της αλήθειας και ουδέν έτερον. ❶

Τ Α Λ Ε Ν Ε Κ Ι Α Λ Λ Ο Ι ...

Αναδημοσιεύουμε κείμενο του γνωστού συγγραφέα κ. Μάριου Πλωρίτη, που γράφει ξεκάθαρα τις απόψεις του για το ίδιο θέμα-διάλου διαφορετικές από τις δικές μας. (Εφημ. «Το Βήμα» 2-4-2002).

“ Πήρα και δημοσιεύω το παρακάτω «περίεργο» γράμμα:

Αγαπητέ κύριε,

Έχω την τύχη να είμαι τελειόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής και την ατυχία να είμαι περιέργος για πολλά. Σας γράφω σήμερα, επέτειο της Αναστήλωσης των εικόνων (19 Φεβρ. 842), που ονομάζεται και Κυριακή της Ορθοδοξίας, επειδή οι «ορθόδοξοι» εικονολάτρες ή εικονόφιλοι ή εικονό-δουλοι εθριάμβευσαν επί των «αιρετικών» εικονομάχων ή εικονοκλαστών. Και γι' αυτό ακριβώς το θέμα, επιτρέψτε μου να σας απασχολήσω.

Θα μου πείτε, εδώ χαλάει ο κόσμος και τα ΜΜΕ για την εκλογομαχία και την χρηματοστηριομαχία, κι εσύ μας σκοτίζεις με μια «-μαχία», που δίχασε ένα πεθαμένο πια κράτος, το Βυζάντιο, πριν 13 αιώνες;

Με την άδειά σας, όμως, νομίζω πως η αλλοτινή «-μαχία» δεν είναι και τόσο άσχετη με την εποχή μας, αφού και σήμερα γίνεται λόγος πολύς για τις σχέσεις κράτους-εκκλησίας, και σήμερα μαίνο-

νται θρησκευτικοί φανατισμοί, και σήμερα παρακολουθούμε «πνευματικούς» διχασμούς - ευτυχώς, όχι τόσο αιματηρούς όσο οι των παλαιών ημερών.

Ας έρθω, όμως στο θέμα. Δεν θα προσπαθήσω εγώ, ο ταπεινός νεοσσός, να λύσω το περιβόητο πρόβλημα των αιτίων της εικονομαχικής κρίσης, που ταλάνισε και αιμάτωσε την βυζαντινή αυτοκρατορία έναν ολόκληρο αιώνα (730-842).

Καθώς είναι γνωστό, άλλοι ιστορικοί υποστηρίζουν πως η Εικονομαχία είχε καθαρά θρησκευτικά κίνητρα (κάθαρση της θρησκείας από εξωτερικές λατρείες), άλλοι πως αποτελούσε προσπάθεια κοινωνικοπολιτικής μεταρρύθμισης (συντηρητικοί, οι εικονολάτρες, που ευνοούσαν την οικονομική ολιγαρχία· προοδευτικοί, οι εικονομάχοι, που ήθελαν να στηρίξουν τους αγροτικούς πληθυσμούς), άλλοι πως αποσκοπούσε στον περιορισμό του αυξανόμενου «μοναχισμού» (πάμπολλοι νέοι άνθρωποι γίνονταν καλόγεροι, με όσα αγαθά ο μοναχικός βίος συνεπάγεται) καθώς και του τεράστιου πλούτου εκκλησιών και μοναστηριών, που τον εποφθαλμιούσε η κεντρική πολιτική εξουσία.

Εγώ θέλω, μόνο, να διατυπώσω δύο παρατηρήσεις:

Πρώτα, για την αντίφαση που υπήρχε (και υπάρχει) στο «δόγμα» των εικονολατρών, οι οποίοι υποστήριζαν μέχρι θανάτου την ανάρτηση και την προσκύνηση των εικόνων.

Κάθε πιστός γνωρίζει πως η δεύτερη από τις Δέκα Εντολές που έδωσε ο Θεός στον Μωυσή (και που τις έχει υιοθετήσει ο Χριστιανισμός) λέει:

«Ου ποιήσεις σεαυτώ είδωλον, ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανώ άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. Ου προσκυνήσεις αυτοίς, ουδέ μη λατρεύσεις αυτοίς» (Έξοδος, Κ, 4-5).

Σύμφωνα με αυτή την σαφέστατη εντολή, οι πρώτοι Χριστιανοί και οι πατέρες της εκκλησίας, δεν εγκρίνανε την απεικόνιση Θεού, Χριστού και αγίων. Επιπλέον, όταν ήλθαν εν τη βασιλεία τους, οι χριστιανοί του Βυζαντίου καταδίωξαν ανελέητα τους οπαδούς της αρχαιοελληνικής θρησκείας σαν «ειδωλολάτρες», επειδή ετούτοι έστηναν αγάλματα (και τι αγάλματα!) στους ολυμπίους θεούς και τιμούσαν τα «είδωλά» τους.

Πώς νοείται, λοιπόν, η εικονοποίηση του Θεανθρώπου, της Θεομήτορος και των αγίων, η προσκύνηση και λατρεία των εικόνων, τα θυμιάματα σ' αυτές κτλ., που είναι μια νεότερη εκδοχή των αρχαίων ειδώλων; Δεν αποτελεί, τούτο, κατάφωρη παράβαση της θεϊκής εντολής; Δεν συνιστά μιαν άλλη ειδωλολατρία, διόλου διαφορετική από εκείνην που απαγορεύει η Αγία Γραφή; (Είναι σαν να διαγράφεις από τις άλλες εντολές τα «ου» και τις μετατρέπεις σε «κλέψε, μοίχευσε, ψευδομαρτύρησε» κλπ.).

« ΤΥΧΙΚΟΣ »

Ναι, ξέρω πως οι πρόμαχοι της εικονολατρίας, όπως ο πολύς Ιωάννης Δαμασκηνός, υποστηρίζουν ότι οι εικόνες αποτελούν «σύμβολα» των εικονιζόμενων αγίων, και «μεσολαβητές» μεταξύ εκείνων και των πιστών.

Αλλά ούτε οι σοφοί απολογητές θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις δεισιδαιμονίες που αναπτύχθηκαν γύρω στις εικόνες, τη λατρεία τους αυτών καθεαυτών και, προπάντων, το εμπόριο που άνηψε και ανθεί γύρω τους, καθώς και την μαζική παραγωγή και προσκύνηση των λειψάνων τους, που έχουν κατακλύσει εκκλησίες και μοναστήρια, έτσι ώστε «κολάζεται» κανείς να υποθέσει ότι κάθε άγιος διέθετε πολύ περισσότερα κεφάλια (κάρες) από την Λερναία Ύδρα και πολλαπλάσια χέρια και άλλα μέλη από τους Εκατόγχειρες.

Σε ποιο στρατόπεδο, λοιπόν, κατοικοεδρεύουν η «κακοδοξία» και η ειδωλολατρία;

ΔΕΥΤΕΡΟ: για το ποιόν των αντιπάλων:

Όλοι οι ιστορικοί συμφωνούν πως ο πρωτεργάτης της Εικονομαχίας Λέων Γ' (714-41), ο και ιδρυτής της δυναστείας των Ισαύρων, υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους βυζαντινούς αυτοκράτορες, σπουδαίος στρατιωτικός που κατανίκησε πολλές φορές τους Άραβες επιδρομείς, αναδιοργανωτής του στρατού, διπλωμάτης, αλλά και νομοθέτης: με το εγχειρίδιο «Νόμων εκλογή», γραμμένο στα ελληνικά, έκανε τη νομοθεσία προσιτή στους πάντες, συμπύκνωσε την ιουστινιάνεια νομοθεσία και την «επεδιώρθωσε εις τον φιλανθρωπότερον».

Άξιοι ηγεμόνες στάθηκαν και οι διάδοχοί του στον θρόνο και στην εικονομαχία: ο γιος του Κωνσταντίνος Ε' (741-55),

που οι εικονόφιλοι τον επονόμασαν «Κοπρώνυμο» (!), ο Λέων Ε' ο Αρμένιος (813-20), ως τον τελευταίο εικονομάχο, τον δημοφιλή Θεόφιλο (829-42)...

Ας έρθουμε, τώρα, στην εικονολατρική όχθη. Πρωταθλήτρια, εκεί, αναδείχθηκε η Ειρήνη η Αθηναία. Την περικαλλή αυτή κυρία, οι ιστορικοί την φιλεύουν τα κομψότερα επίθετα, ήτοι: «απεριόριστα φιλόδοξη, αρχομανής και φιλοχρήματη, στερημένη κάθε ηθικού δισταγμού, μηχανορράφος, συνωμότηρια και απίστευτης σκληρότητας απέναντι στους αντιπάλους της».

Πολλοί υποστηρίζουν πως «βοήθησε» να αποδημήσει εις Κύριον ο 30άρης μόλις σύζυγος της Λέων Δ' (780-97). Αλλά το βέβαιο και το πολύ πιο αποτρόπαιο είναι πως διέταξε τα ενεργούμενα της να τυφλώσουν και να σκοτώσουν τον ίδιο τον γιο της Κωνσταντίνο ΣΤ', και μάλιστα μέσα στην «Πορφύρα», το δωμάτιο όπου είχε γεννηθεί (Αύγ. 797), ώστε να μείνει αυτή μόνη (και πρώτη στην Ιστορία) «βασιλεύς» (όχι βασίλισσα) της αυτοκρατορίας. Η ευσεβέστατη άνασσα δικαιούται, περισσότερο από κάθε άλλην, εστεμμένη ή μη, τον χαρακτηρισμό του Σαίξπηρ για την Μαργαρίτα, την σύζυγο του Ερρίκου ΣΤ', στο φερώνυμο δράμα: «Τίγρης καρδιά μες σε γυναίκα δέρμα τυλιγμένη». Εκείνη, τουλάχιστο, σκότωνε τους εχθρούς της, όχι το ίδιο το παιδί της!

Αν την αναστήλωση των εικόνων πραγματοποίησε η χήρα του Θεόφιλου, Θεοδώρα (αναγορευθείσα, για τούτο, αγία), κινών νους της εικονο-νίκης υπήρξε ο αδερφός της Βάρδας. Ο εξαίρετος αυτός άρχων (κατά τον Παπαρρηγόπουλο) «ήτο εκ των ανθρώπων εκείνων οίτι-

νες, μηδεμίαν πρεσβεύοντες υγιά αρχήν, σκοπόν άλλον δεν έχουσιν ειμή να αυξήσωσι την δύναμίν αυτών δια παντός τρόπου»... «δεν επίστευεν εις τίποτε και έτι ολιγώτερον εις τας εικόνas, αλλ' ήθελε να καταλάβη την υπερτάτην αρχήν και ενόει ότι δεν ηδύνατο να επιτυχί τούτο ειμή δια των πολεμίων της μεταρρυθμίσεως».

Τοιούτοι έδοξαν τη εικονολατρία αρχιερείς...

Με κάθε τιμή

Κ.Μ. Μαλούχος

Και για την αντιγραφή Μ.Πλ.

Οι κληρικοί τής Ιεράς Συνόδου –καλοταϊσμένοι από το Κράτος υπάλληλοι της εν λόγω Δημόσιας Υπηρεσίας, που αείποτε προσκυνούν την κάθε πολιτική εξουσία και το οικονομικό κεφάλαιο–, κατέταξαν τον «Τ» μεταξύ των “αιρετικών” εντύπων. Αν όμως οι εν λόγω κύριοι είχαν ίχνος τιμιότητας και καταλάβαιναν τι σημαίνει δικαιοσύνη και απροσωποληψία, θα έπρεπε να κατατάξουν στον ίδιο κατάλογο και τον κ. Πλωρίτη και την εφημερίδα «**ΤΟ ΒΗΜΑ**» και τον ιστορικό Παπαρρηγόπουλο. Δεν το κάνουν όμως, επειδή το ενδιαφέρον τους δεν είναι η αλήθεια αλλά μόνο η κατοχή των θέσεων και των παχυλών τους μισθών σε βάρος των Ελλήνων φορολογουμένων, που θέλουν να τους κρατούν σε μεσαιωνικό σκοτάδι άγνοιας.

Ο Μ. Πλωρίτης σπούδασε Νομικά και Πολιτικές-Κοινωνικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Paris VIII. Πρόεδρος του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων. Καθηγητής στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, Αρθρογράφος στην εφημερίδα «Το Βήμα», Αντιπρόεδρος του Ιδρύματος Μελετών Λαμπράκη, μέλος του Δ.Σ του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού, και άλλα πολλά.

Ε Κ Δ Ο Τ Ι Κ Α

• Ευχαριστούμε :

• Τους αγαπητούς συνεργάτες και αναγνώστες που φροντίζουν να στέλνουν άρθρα, σημειώματα, σχόλια, αποκόμματα κ.λπ., για εμπλουτισμό της ύλης του «Τ».

• Όσους συστήνουν τον «Τ» σε διάφορα ελληνικά και ξένα περιοδικά, καθώς και τους εκδότες που έχουν την καλοσύνη να στέλνουν δείγματα της παραγωγής τους (βιβλία, κασέτες, video, CD, προγράμματα Η/Υ κ.ά.) για τη βιβλιοθήκη του γραφείου μας.

• Τους διοργανωτές δημοσίων εκδηλώσεων που στέλνουν Δελτία Τύπου και προσκαλούν τον «Τ» στις δραστηριότητές τους.

• Όσους εμπιστεύονται στον «Τ» διάφορες απορίες τους, καθώς και προβλήματα για προσευχή, συμβουλή και συμπάρασταση.

• Εκείνους που ενδιαφέρονται και στέλνουν διευθύνσεις –ταχυδρομικές και ηλεκτρονικές– φίλων και συγγενών τους, διευρύνοντας έτσι τον κύκλο των αναγνωστών του «Τ».

• Εκείνους που, όταν για δικούς τους λόγους κρίνουν ότι δεν ενδιαφέρονται άλλο για τον «Τ», φροντίζουν να ζητήσουν τη διακοπή της αποστολής, περιορίζοντας έτσι τα έξοδά μας.

• **Πάνω απ' όλα, ευχαριστούμε, εσάς που προσεύχεστε σταθερά για τούτη τη διακονία, για να δίνει ο Θεός σοφία, χάρη και προστασία.** Τ

«ΑΠΑΡΝΗΣΑΣΘΗ», «ΑΡΑΤΩ», «ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΩ»...

Τον λόγο του Χριστού, «**Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι**» (Ματθ. 16/1ς/24), όλοι τον γνωρίζουν και πολλοί είναι πρόθυμοι να δεχτούν το μέρος που λέει «**αράτω τον σταυρόν αυτού**». Αυτό συμβαίνει επειδή λέγοντας «σταυρό» εννοούν μια αρρώστια, δυσκολία, φτώχεια, θλίψη κ.λπ. και έτσι, το να σηκώνουν «σταυρό» αυτόματα τους κάνει να φαίνονται ΜΑΡΤΥΡΕΣ και ΗΡΩΕΣ, **άξιοι θαυμασμού και δόξας** “παρά Θεώ και ανθρώποις”. Αντίθετα, οι περισσότεροι αδιαφορούν για το πρώτο σκέλος της πρόσκλησης, το «**απαρνησάσθω εαυτόν**», και λησμονούν εντελώς το τρίτο μέρος, που λέει «**ακολουθείτω μοι**», επειδή ούτε είναι πρόθυμοι να προχωρήσουν στην **άρνηση του εαυτού τους** ούτε θέλουν **ν’ ακολουθούν πίσω από κάποιον άλλο**, ακόμη και αν αυτός είναι ο ίδιος ο Χριστός. Αυτά χρειάζονται νέκρωση αλλά ποιος είναι πρόθυμος να πεθάνει;.. Τ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΣΑΙ

*Η σωτηρία που χρειάζεσαι ως αμαρτωλός που είσαι,
είναι έτοιμη και σε περιμένει.*

*Έχει ετοιμαστεί πριν από 2.000 χρόνια
και σε υποδέχτηκε τη στιγμή ακριβώς που γεννήθηκες.
Για αμαρτίες που κληρονομικά έφερες και για αμαρτίες
που θα διέπραττες στο διάστημα της ζωής σου.*

Ο Χριστός έχει ήδη πεθάνει στο σταυρό γι' αυτές.

Η σωτηρία είναι δική σου.

Δε χρειάζεται να προσθέσεις κάτι.

Ό π ω ς ε ί σ α ι ,

Ό π ο υ ε ί σ α ι ,

Ό ποιος κι αν είσαι.

**Πας όστις επικαλεσθή το όνομα
του Κυρίου θέλει σωθή!**

(Ρωμαίους 10/13)

(Από τον «Ημεροδείκτη του Χριστιανού»)

Η κινηματογραφική ταινία «ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ», του Mel Gibson, που προβάλλεται αυτό το διάστημα, θεωρούμε ότι είναι μια παραγωγή όχι μόνο με υπερβολικό αίμα αλλά και αρκετή απόσταση από τα Ευαγγέλια. Απευθύνεται στο συναίσθημα αλλά όχι στο νου. Οι διάλογοι είναι στα αραμαϊκά και λατινικά και οι υπότιτλοι φεύγουν από την οθόνη γρήγορα [σκόπημα άραγε;] ώστε ο θεατής πολλές φορές δεν προλαβαίνει να διαβάσει τη μετάφραση, πολύ περισσότερο δεν προλαβαίνει να σκεφτεί. Σε κάποιες περιπτώσεις η εικόνα βιάζει την αλήθεια.

Δεν μας έσωσε ο Χριστός με το “πολύ” αίμα Του αλλά με την προσφορά τής άγιας και αναμάρτητης ζωής Του. **Ο Υιός του ανθρώπου ήρθε για «να δώση την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών»** (Μάρκ. 10/1/45) και **«η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι»** (Λευ. 17/1ζ/11).

Αλίμονο στην Εκκλησία που, επειδή δεν έχει να δείξει Χριστό αληθινό στη ζωή της, **καταφεύγει σε δραματικές αναπαραστάσεις για να συγκινήσει τον αδιάφορο κόσμο. Συμβιβασμός ή κατάντημα; Ας το πει ο Θεός!**